

100

RPJCB

Cannella
Ceylonica

JO. SIG. ELSHOLTII
DESTILLATORIA
CURIOSA,

five

Ratio ducendi liquores
coloratos per alembicum, hactenus
si non ignota, certe minus observata
atque cognita.

Accedunt

UTIS UDENII

&

GUERNERI ROLFINCII
NON-ENTIA CHYMICA.

BEROLINI,

Typis R U N G I A N I S,

Impensis R U P E R T I V O L C H E R I.

A. clō Iōc LXXIV. fl 18 fl

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

1892
JAN 10 1892

NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

1892

IMPERIALI
PER GERMANIAM
SOCIETATI,
NATURÆ - CURIOSORUM
DICTÆ,
Felicitatem perpetuam!

NOBIL. ATQUE EXPERIENTISSIMI
DOMINI,

mpressa jam
erant prima aliquot præ-
sentis Opusculi folia,
cum *literæ invitatoriæ*
b Excell. Propræside
On. D. *Henrico Volgn-*
A 3 *dio*

dio Vratislaviæ d. XIV.
labentis Martii perſcri-
ptæ, & Inclytæ Acade-
miæ veſtræ ſigillo muni-
tæ, mihi redderentur. In
illis autem cum me talia
non cogitantem, immo
nec opinantem quidem
Socium tamen & *Colle-*
gam veſtrum, addita et
iam ſolenni Initiationi
formula, à vobis renun-
ciari perſpicerem: oppor-
tune in mentem venit
haut poſſe ſpontaneæ iſtæ
benevolentiae veſtræ
quar

quam ter quaterque ex-
culor, promptius à me
gratitudinis argumentū
pendi, ac consecrando
vobis. DESTILLATORIAM
hanc, SOCIETATI vestræ
amandum *cognominem*. Ea
vero si qua parte [quod
non diffiteor] inculta ad-
huc videbitur, vestrum e-
rit, ipsam porro excolere:
si imperfecta, perficere:
si brevicula, augere. Ni-
hil etenim unquam &
cæptum simul, & perfe-
ctum fuisse, nostis.

A 4

Ab-

Abfit autem, ut per
oblatum iftud fpecimen
terminũ hic officiis mei
ftatuam: quin potius, fi
quid *Observationum*
non popularium aut tri-
tarum in fcriniis meis la-
latere comperero, proli-
xa mente impofterum
me communicaturum
polliceor. Juvare enim
ftudia eorum, qui non
tam lucri turpis, quam
boni publici cauffa labo-
res fufcipiunt, par effe ar-
bitramur. Bene agite, &
ex

ex præcepto L. Ann. Se-
necæ, *virtuti gloriæq̃ in-
serviendo, invidos tor-
quete.* Scribb. Berolini,
d. xxiv. Martii A. Æ. C.
clb lbc *LXXIV.*

ILLUSTR. V. SOCIETATI.

fide omni addictissimus.

Jo. Sig. Elsholz.

L Udit in arcanis Divina Potentia re-
bus,
Natura in rebus ludit & ipsa suis.
Aspice plantarum varios, florumque co-
lores:

Naturæ lusûs mille videbis ibi.
Quam miris Natura modis se prodat in
Igne,

Edocet Artifices Sacra Chymia suos.
Hæc quia nunc iterum scripto Myſteria
pandis

Collega, Ingenio nec minus Arte po-
tens:

Inter Naturæ Myſtas, Medicosque ce-
lebres

Tē referet meritō posthuma Fama
tuo.

*Domino Collegæ & Compatri Suo
honoratissimo de Honoris & Fa-
me augmento ita gratulabatur*

Martinus VVeisius, D. Sereniss
Elect. Brand. Consiliarius & Ar-
chiatrorum Senior,

Joh

JOH. SIGISM. ELSHOLTIO
H. ET MED. D. CANONICO
MAGDEBURGENSI, MEDICO
ELECTORALI

ADMODUM REVER. NOBIL. CLARISS.

Cum de liquoribus colore præditis suo
eliciendis, & evehendis scriberet,

*E*cce, coloratos dum pandis, Amice, li-
quores,

Quos agitans ignis tollit in alta calor :
Tu decus hoc, laudesq, tuas depingis in illis :

Ingenium felix mira reperta probant.

Flamma ciet, tollitque: tuæ vis ignea mentis

Talis, ea vectus non nisi summa petis.

Atque tuæ laudes superant vel mille colores :

Non arcus cæli pulchrior axe nitet.

Vibratum lumen color est, tenuissima res est,

Divina est, nobis non capienda satis.

Ingenium par est ELSHOLT nobile, par est

Quod scribit nobis, quodque colorat opus.

L. M. Q. Hamb.

F.

Mich. Kirstenius Silesius.

INDEX

INDEX CAPITUM.

- Cap. I. Scribendi occasio.
- II. De Colore, variisque colorum emersionibus.
- III. De varia destillandi ratione, & speciatim de tinctura Simplicium per alembicum ducenda.
- IV. Experimenta in Metallis atque Mineralibus.
- V. Experimenta in Animalibus.
- VI. Experimenta in Vegetabilibus, apparentia.
- VII. De Veronica.
- VIII. De Chamæmelo.
- IX. De Ligno nephritico.
- X. De Facibus vini, Chærophyllo, atque Petroselinio.

Cap.

Cap. XI. De Iride sylvestri, & Cur-
cuma.

XII. De Rore solis.

XIII. De Pimpinella cærulea.

XIV. De Cinamomo.

XV. De Coraliis.

XVI. Conclusio, Observatio-
nes continens de Effer-
vescentia atque incal-
scentia, de Attenuatio-
ne & coagulatione, de
Sanguine, ejusque Sero.

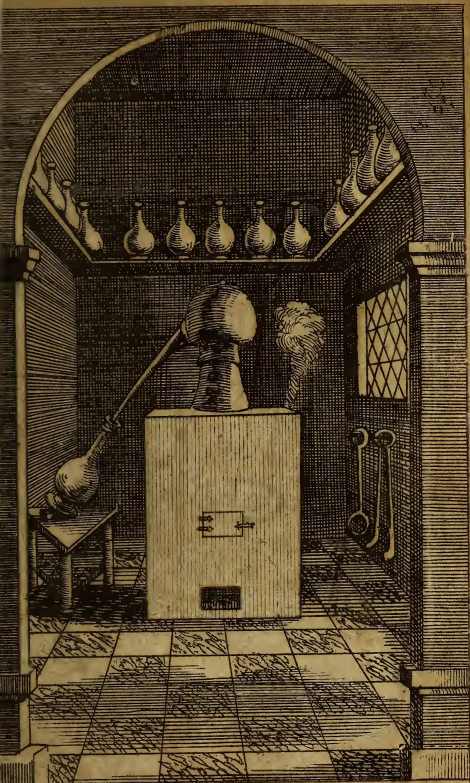
Hip-

Hippocrates lib. I. De diæta,
lib init.

ΜΕμφοθῆναι μὲν ἔδεν ἅπασι ἀξι-
ῶν, εἰ μὴ ἐδυνήθησαν ἐξε-
ρεῖν ἐπαινέσαι δὲ μάλλον πά-
τας, ὅτι ἄλλ' ἐπέχειρίσαι
ζητῆσαι.

REprehendere quidem nemine
illorum decet, si invenire no-
potuerunt: sed potius lauda-
di omnes, quod quædam i-
vestigare conati sunt.

Elsholtij Destillatoria Curiosa.

RPJC

JO. SIG. ELSHOLTII
DESTILLATORIA
CURIOSA.

Cap. I. *Scribendi*
occafio.

IN fena jamdum volumina ANGLORUM Transactiones, ut vocantur Philosophicæ excreverunt: quintum vero Tomum complevisse GALORUM Diaria, itidem constat: in edendo enim quarto suo nunc occupatur Curiosa GERMANORUM Academia. Tan- ubique studio hodie laboratur, tan- que inter sese æmulatione florentiffi- æ Nationes certant, ut de NATURA
A . . . . . devi-

devicta triumphum singulæ brevi sperare videantur. Nobile profecto exercitium, & cujusmodi priora secula vix non verunt: ad quod si major Regum, Principumque munificentia accesserit, nullum restat dubium fore, ut in rem publicam inde maxima tandem redundant comoda.

Occupantur autem singuli circa Inventa Nova atque Observationes in Mathematici, in Scientia Naturali, in Anatomia, in Chirurgia, in Medicina universa: iterumque in libris Politicis, Historicis atque aliis nuper editis, cum epicrisi recensendis. Miscentur itidem nonnunquam quæ ad Artem Chymicam speciatim pertinent: ea tamen si ad cætera conferta pauciora sunt: etiam si uberiores inchoassem, quam ex aliis aliquot Scientiis sperare certo liceat.

Hac ipsa de causa, evolventi mentis *Scripta* illa, in mentem venit, non absque fore, si admonitione quadam publica ACADEMICI isti præcellentissimi excitentur, quo imposterum plus operæ impo

pendant Arti, in cujus profundo puteo
regia latet Arcanorum copia.

Eo igitur sine Libellum hunc con-
ripimus, imponendo ipsi nomen DE-
TILLATORIÆ CURIOSÆ. Curiosæ, in-
quam: neque enim talis est, quæ aut in-
ventibus à nobis extolli encomiis, aut
colliceri de se maximas ipsa utilitates pos-
sit. Id illi præmium sufficiet, si inge-
nis sublimibus, & in Arte exercitatis Vi-
s calcar subdiderit, uti per experimen-
ta similia non minus ipsi porro inveni-
unt, quam Inventa absque invidia vul-
gent.

Cap. II. De Colore, vari- isq; Colorum emersionibus.

Aturam *Coloris* exacte docere, tam
est arduum, quam explicare obscu-
ram rationem *Lucis*, per se clarissi-
mæ. Recte Jul. C. Scaliger *Exerc. 325.*
7. 1. Sunt, ait, coloris causæ atque es-
sentia, tam controversæ atque obscuræ
intellectui, quam sunt ipsi visui manifesti.

A 2

Aristo-

Aristoteles *lib. de Sens. & sensil. cap. 3.* de finiebat Colorem, quod sit perspicui terminati extremitas. Magis dilucida est descriptio aliorum, quod sit Qualitas corporis colorati. Item, quod sit Lux modificata. Chymicorum nonnulli Colorem omnem suo principio Sulphuris, Mercurio alii tribuunt: quæ de re quid sentierum, legi imprimis meretur Dan. Serenertus *lib. de Consens. cap. XI.* Egregia quæque circa argumentum hoc habent Veridus Antonius Scarmilionius Fulginas, Robertus Boyleus *libb. de Colorib.* exparte etiam Petrus Maria Capenarius *lib. de Atramentis*, Joân. Christoph. Kolhansius *Traëtat. Optico*, atque alii. Eæ vero licet cum ad propositum proprie nostrum haut spectent, relictis illis notabimus potius Colorum differentias: nec eas ipsæ tamen omnes, cum plusculæ sint, & jamdum inter alios a Scaligero *Exercit. 32. sect. 6. atque seqq.* subtiliter satis explicatæ: verum istas unice nunc, quæ breviori via ad scopum deducere præfixum nos poterunt, prosequemur.

Colores itaque pro materia subjecta
 spescimus in *reales* sive veros, atque in
parentes sive emphaticos. Horum spe-
 men præbet Iris, Prisma vitreum, rube-
 o vini in mappa. Illos iterum dividimus
penetrantes, quales Auro obryzo, Cera-
 ie sigillatoriæ: & in *superficialcs*, cujus-
 modi ostentant Mala extra rubentia, in-
 is albida.

Cæterum Colores in abstracto con-
 siderati, sunt vel *primitivi* sive *simplices*,
 mirum albus, flavus, viridis, cœruleus,
 ber, niger. In abstracto, inquam, sive
 iatenus ipsi in certas tribuendi classes
 nt: alias enim viridis potius videtur esse
 mpositus ex flavo & cœruleo, sive mi-
 eralia spectes sive vegetabilia. Ita Au-
 pigmentum, si Indico atramento, quod
digo vocant Officinæ: aut Gummi Pe-
 vianum cementato Cobalto sive *Bergo*
au: aut Ultramarinum Croco commi-
 eas, virorem inde prodire videbis. Vel
 nt *compositi* ex simplicibus misti: vel *de-*
mpositi, qui iterum ex compositis infi-
 ta varietate, quemadmodum in Picto-

rum mulsis conspiciere licet, nascuntur. Quod si vero Chymicorum Laboratori adeas, illa longe ab hac diversam supplantant rationem, qua colores immutari & elegantissimo spectaculo variari adeo possint, ut additis addendis novi subito resultent, emergantque.

1. Ita *Spiritus terebinthina*, etsi per se limpidus, si super Saccharum Saturni iterum dem ex se candidissimum funditur, digeriturque, reddit brevi temporis spatium Tincturam intense rubram.

2. Idem *Spiritus terebinthina*, si aqua commiscetur fortiter agitando, lactescit, quamvis illa lactescencia non sit constans, sed ascendente in superficiem oleoso hoc spiritu imminuatur, aut plane iterum evanescat. Simile quid contingit, si Oleum olivarum cum lixivio sarmentorum confundis.

3. *Oleum anisi* stillatitium, quod ab frigido aëre coire solet, si chartæ albæ folio inungatur, stillando desuper guttas Culi aliquot vitrioli, celeriter rubescit. Culi autem, inquam: haut Spiritus.

4. *Syrupo violarum* per se obscure purpureo, vividus emergit rubor, si ipsi Spiritum vitrioli guttatim commisceas: id quod Officinis hodie notum est omnibus. Quod si Oleum tartari superaddas, viridis emergit color: periturus iterum, si denuo Spiritum vitrioli adjeceris.

5. *Syrupo florum pæonia* si Salem vitrioli miscueris, nigrescunt omnia. Idem evenit Syrupo florum Tunicæ, si inter deoquendum ferrea agitur spatula.

6. *Tincturam Corallorum* cum aceto destillato paratam Tincturæ florum bellidis permisce, & resultabit liquor obscure cærulescens.

7. Eandem *Bellidis*, vel etiam *Rosarum* Tincturam, si in exigua quantitate Sali volatile Sylviano aut similibus urinosi Spiritibus miscueris, color obscure quasi cæruleus emerget. Quod si paullo plus instilles, oritur rubor obscurus: neque ad claritatem rubor iste perducitur potest, etiamsi plurimum addideris. Sequitur igitur Spiritus acidus tingere rubicunde cum claritate, urinosos cum obscuritate.

8. Solutio *plumbi* cum aceto destillato facta, tanquam aqua communis pellucida apparet: huic si Oleum tartari aquae instar limpidum adjicias, mixtura statim lactis similis albescit.

9. Si *Antimonium* cum Nitro calcinatum Aquae fontanae incoquitur, color tura videtur limpidus & fere inodorus: quae tamen acido quovis perfusa, colorem in limbo croceum cum pessimo foetore acquirit.

10. Aqua communis, *Mercurii sublimati* infusione imbuta, ab *Oleo tartari* instillato statim flavedine tingetur. Solutio *stanni* calcinati, *Sali tartari* deliquata commissa, caerulea evadit. Thomas Willis *l. de Ferment. cap. XI.*

11. *Argentum vivum* & *Sal armoniacum* simul trita, & in matraccio calore arenae sublimata, in pulverem album facessunt. Hic deliquio solutus aquam limpidam fontanae æmulam exhibet, quae tamen auri aut cupro illita argentea apparet, & vasis æneis leviter affricata, eadem velut perfectè *deargentata* reddit: quamvis hæc

po

otius sit quædam incrustationis species.

12. *Deauratorius* vero *pulvis* hoc pacto conficitur. In Aurum aqua regia dissolutum lintheamenta attrita subtilissima inungito, eaque in crucibulum coniecta in the circulari eminus posito sensim in pulvisculum redigito: sub finem vero ignis colorem, propius admovendo augeto, & tandem, si placet, pulverem exemptum à ardibus affusa aqua mundato. Is erit splendoris exors, & colore violaceus: at argento ipsum affricaveris, resultabit aurum nitor genuinus, qui politura postmodum magis adhuc splendet.

13. *Lignum acanthinum* è Brasilia petum aquæ communi infusum, tincturam rate rubicundam vino rubello similem reponit. Huic si parum *aceti* destillati inundas, liquor vini albi instar limpidus appareat: guttæ quædam *Olei tartari*, colorem valde purpureum reducunt. Deinde si *spiritus vitrioli* infundatur, vini instar Hispanici pallide flavescet: si *Plum-salem* deliquio solutum adjicias, mixtura illico lactescet. Thomas Willis l. de Fer-

mentat. cap. XI. hoc experimentum proposuit, cujus membra singula, præter quartum, examen sustinuerunt: nobis enim ab addito Vitrioli Spiritu haut pallida flavedo, verum obscura quædam cærulescentia emerfit.

14. *Vitrioli* solutionem ad manus habere, & seorsim quoque Gallarum infusionem. Utrumque si confuderis, atramentum confestim scriptorium resultat. Superadde *Spiritum vitrioli*, & clarescet nigredo. Porro *Oleum tartari* adijce, atque interveniente quadam effervescentia, spadicæ sive brunni coloris emergit: quem ipsum admixtus denuo *Vitrioli spiritus* abolebit, omnia serenando. Hunc autem circulum toties iterare poteris, alternatim *Oleum tartari*, atque *Spiritum vitrioli* infundendo, quoties laticem hunc reddere brunnum, aut clarum placuerit.

15. Metamorphosis itidem pulcherrima est, quam Exc. Dominus Jo. Daniel *Major*, Cimbricæ Academiæ Professor celeberrimus, & Amicus noster omni amore *major, lib. de Chirurg. infusor. Dub.*

IX. pro

X. proposuit in hunc sensum. Aquam
upphirinam, ope spiritus salis armoniaci
in ænea pelvi factam, vitro infundito be-
ne transparenti: postea *Clyssum Antimo-*
ii communem addito, & mixtura actu-
um evadet limpida. Quod si porro *Ole-*
um tartari superaddis, pristina redibit cæ-
ulescentia.

16. Accipe Solutionis *oculorum cancri*
um aceto destillato confectæ unciam u-
nciam: instilla *Spiritus armoniaci* falsi gut-
tas CXX. & conspicias materiam lacte-
scere, pulvere albo fundum petente. Hu-
ic liquori si per vices *Tinctura lapidis*
Hematite Joa. Polemanni guttas toti-
dem affundis, intercedente ebullitio-
ne pulvis in fundo hærens denuo sol-
uitur, atque totum in liquorem summe
subicundum, transparentem, & grato sa-
pore præditum faceffit.

17. Emergit etiam novus color *varia-*
to lumine. Ita observavimus, quod flores
Convolvuli cœrulei hederaceo anguloso
folio, quem asureum Lobelius nuncupat,
de die quidem eleganter cœrulei, noctu
vero

vero ad candelam violacei penitus appareant. Ligneæ tabulæ, atque id genus utensilia, si à pictoribus Cæruleo factiti illinuntur, suum interdium ostendant colorem: de nocte viridescunt.

18. Capito *Olei tartari* partes duas *Lactis* vaccini unicam; mista ea adhibito arenæ calore rubescunt, supernatante caeseosa lactis portione addensata. Hanc siccato filtro separet, rubeus liquor magis fere pellucidus. Analogia hujus experimenti ductus cogitavi, ut hoc obiter adjiciam. Num *chylus albicans* in corpore humano quotidie sanguini rubenti confusus, simili quadam ratione forte etiam rubescat. Quamvis enim vulgo haut perperam statuatur, motu sanguinis circulari hunc ruborem appellenti subinde chylo induci, motus tamen solus ad colorem immutandum vix sufficere videtur, nisi in ipso sanguine simul lateret salinum principium, quod Tincturam hanc tot annos in senium usque continuatam, adjuvante corporis, vasorumque calore perficeret.

Hæc & similia *phænomena*, eorumque causas

uissæ commodè demonstrari forte possunt per particulas minimas ipsorum liquorum. Acies aliquot mille militibus instructa, ad nutum Imperatoris dilatatur & contrahitur, immo ab hoste turbata, in ordinem denuo redigitur. Pari modo à particulis liquorum dilatatis oritur perspicuitas & albedo: à contractis obscuritas & nigredo. Denique prout dilatatio & contractio major aut minor est, emergunt colores intermedii, flavus, rufus, viridis, cœruleus. Opticorum rationem magis exquisitam reddere valeant, si viderint.

Cap. III. *De varia destillandi ratione, & speciatim de tinctura Simplicium per alembicum ducenda.*

Destillandi varia ratio dependet partim à varietate *Furnorum*, quorum alii sunt ascensorii, alii descensorii: de quibus quid dicam de probatoriis, cementatoriis

toriiis, reverberatoriis, aut ventosis. Patim à *Vasorum* differentiis, cuiusmodi sunt Vesica, Cucurbita, Retorta, Phiala, Alembicus, Receptaculum, & id genus alia quorum omnium apparatus non minus Laboratoria dicta nobis exhibent, quam literis etiam atque iconibus consignarunt Andr. Libavius, Joa. Rhenanus, ceterique de grege hoc Artifices.

Datur autem alia etiam destillandi ratio, habito non ad Furnos aut Vasa respectu: verum ad *materiam* durante opere *transeuntem*. Dum enim ignis in materiam destillationi subjectam operatur ascendunt *Vapores*, qui denuo collecti, relabuntur in Receptaculum sub forma *Liquoris*.

Primo itaque ad Vapores seu Fumos quod attinet, variant ipsi quoque in colore. *Nitrum* sane, etiamsi corpus album est, in destillatione tamen (certo operationis tempore) largitur fumos admodum rubros. *Vitriolum* per se viride aut cæruleum, præbet fumos albicantes. *Fungus* utcumque nigra, fumis tamen adeo albi

bis replet excipula, ut lacte intus lota videantur.

Secundo vero Liquores in receptaculum traducti, licet non sint unius coloris premiscue: certum tamen est, si infinitam pene Simplicium copiam consideres, exiguam admodum esse varietatem in ipsis. Qui ex aromatibus *Olea* proliciunt, nullo observant negotio, illa haut alba, sed colorata transcendere: *Oleum* ruta cinnamomi flavet, *Oleum* macis ex sauro albet, *Oleum* caryophyllorum ex sauro nigricat, *Oleum* ligni rhodii ex sauro rubet. Atqui circa *Aquarum* destillationem id notatu dignissimum arbitror, quotquot ipsarum (non exclusis omnimodo Spiritibus) in Pharmacopoliis communiter inveniuntur, cunctas esse limpidas & excolores: non obstante tam infiniti colorum varietate in herbarum, ex quibus stillantur, radicibus foliis atque floribus. Omnis illa nigredo, viriditas, rufor, flavescencia, cærulitas in fundo Cucurbitæ ac Vesicæ relinquitur, aut perit potius: transcendentibus, quod observa-

tu dignum, non nisi limpidis atque excelloribus prorsus liquoribus.

Animum profecto nostrum olim fatigabat argumentum illud, multotiesque mecum perpendebam hoc Problema Num in tanta simplicium varietate, non nullæ saltem dentur species, quæ native secum colores *per alembicum* veherentur. Alembicum autem nomino, tanquam instrumentum præcipuum, haut excludendo Retortam, aut si quæ sunt alia organa traductoria. Dari autem tales in rerum natura species, labor me docuit, nec pergebit, quas partim ipsemet observavi, partim ab aliis observatas collegi, sequentibus complecti capitibus. Adjiciat plures aliorum industria.

Cap. IV. *Experimenta in Metallis, atq; Mineralibus.*

A *Metallis* autem ut rem ordiamur illa quanquam sibi relicta, native colores præ Vegetabilibus constantissime servant ob soliditatem: me-
stru

uis tamen tentata multum variant, multoque major adhuc in destillandis iis oritur difficultas. Par propemodum ratio *Mineralium*, quamvis difficultas destillandi in ipsis minor. Quicquid sit, utrisque facta specimina quædam hic offeremus: quæ ipsa equidem, si non in unum universum omnia, maximam certe partem Alembico debentur.

Experim. 1. Circa aurum. Accipe Alembicum auri per aquam regiam paratam, reverberando in summam rubedinem, & tenuitatem redactam. Affunde Menstruum ex Spiritu vini optimi & ex aliis urinæ volatilis partibus æqualibus, in Alembico hermetice clauso per quindecim dies calore Balnei lenissimo fotum: idque quoties opus est, reitera. Postea Solutionis sanguinis instar rubentes in unum universum conjunge, & per septimanam unam, & alteram digere. Hunc liquorem si per Alembicum in arena per Cucurbitam humilem, & per Retortam destilles, Auri tandem Menstrura simul per Alembicum transit, maxime intenso rubore, relicta in fundo

B

terra

terra acida, nigra, spongiosa. Robert Boyle *Histor. Fluid. & Firmit. Sect.* Menstruum paramus, ait, cujus beneficium haut difficulter prima secundave destillatione tantum auri traducere per alambicum possumus, quantum ad destillatum liquorem duraturo colore aureo tingendum suffecerit. Memoratu dignum quod est artificium, quod Præcell. Dr. Joel Langelottus *Epist. de Prætermi* pag. 18. refert his verbis: Pulvis auri in la philosophica triti Retortulæ non in mis profundæ sed planæ, quales Anglicanæ solent esse, immixtus igne are per gradus eoque tandem fortissimo per litur, & sic stillabit paucas quidem sed rubicundissimas guttas, quæ vel per se vel cum Spiritu vini tartarificato digestæ verum exhibent *Aurum potabile* non falsum, catum, vel ulla alia peregrina qualitate infectum.

Experim. 2. Circa argentum. Mercurio sublimato calcina, postmodum ipsi idem menstruum, cuius in *Experim. priore* facta est mentio, affunde

de: ita apparebit Tinctura eleganter
rulea. Quod si Salis spiritum affunde-
viridis evadet.

Experim. 3. Circa ferrum. Hujus
tura rubet, & conficitur accipiendo
aturæ Chalybis copiam sufficientem:
affunde Acetum destillatum, rube-
emque extrahe. Postea aliud acetum
nde, idque per mensem aut ulterius
a, donec nihil amplius extrahi vi-
is. Porro Acetum omne tinctum
junge, in Balneo destillando, & re-
o vini spiritum affunde, digereque
o, ut is tincturam extrahat. Hinc
tum vini destillando abstrahere, ite-
que affunde, & postquam sexies
l repetiveris, *Tinctura Martis* con-
a est. Confecta est sane, sed rem
tum promovente Sale aceti à Spiri-
vini phlegmate extracto: ita tamen,
ortiunculam Ferri inesse simul etiam,
nino sit probabile.

Experim. 4. Circa Cuprum. De hoc
o. Vir Robertus Boyle *lib. de Colori-*
pag. 305. observavit, esse metallum,

in quod tam facile agunt diversorum
 generum liquores, ut vix ullum sit M
 nerale, quod ad tam variorum coloru
 productionem concurrat, ac Cuprum
 compluribus menstruis dissolutum: Sp
 ritu scilicet aceti, Aqua forti, Aqua
 gis, Spiritu nitri, urinæ, fuliginis, Ol
 diversorum generum, & in plurimis al
 liquoribus, ni colorum nonnihil dif
 rentium varietas intra limites ex vir
 cærulei, vel ex cæruleo viridis compr
 henderetur. At vero id laudato ja
 Dn. Boyleo nondum animadversum f
 isse videtur, quod si Cupro superfundit
 Joa. Polemanni *Spiritis duplicatus* ex L
 pide scilicet hæmatite & Sale armon
 co paratus, liquor transit viridissimus,
 Crytalli prorsus virides etiam adhæren

Experim. 5. Circa reliqua metal
 Stannum, Plumbum & Hydrargyros
 aquis corrosivis soluta, non admodu
 tingunt sua illa menstrua: veluti Auru
 Argentum, Cuprum atque ferrum fac
 re supra retulimus. Sunt enim meta
 hæc tum viliora, tum albicantia: un
 Sol

lutiones illorum etiam albicant; nec
o facile colore alembicum transcen-
re posse, verosimile est.

Experim. 6. Dum *Spiritum vitrioli*
amus, si aliquid aceti addas, transit
iritus viridi colore alembicum. Phleg-
itidem Spiritus Veneris subvirescit.

Experim. 7. Sulphur, Sal armonia-
s, & Calx viva, si invicem permiscen-
, & per Retortam pelluntur, licet ex
int corpora non rubra, rubrum tamen
stillando liquorem præbent: qui ipse
icundus liquor contrectatus, digitos
ro colore inficit. Robertus Boyle *l.*

Colorib. experim. 34.

Experim. 8. Spiritum calcis viva eo
do, quem Basilius Valentinus *Testa-*
pt. part. V. præscripsit, & ex ipso Tho-
s Keslerus *Proceß. Chymic. num. 287.*
etiit, parato. Is prius, quam rectifica-
fuerit, eleganti cærulescentia oculis
blandietur.

Experim. 9. Acipe Vitrioli ad flave-
em calcinati partem unam, Silicum
sse contusorum partes binas, atque
B 3 Spiriti-

Spiritus vini quantum sufficit, ut in partem omnia redigantur. Postea si per Retortam pellis, Oleum prodibit rucundum. Conferatur Christoph. Glucrad in not. ad Tyrocin. Joa. Begni *l. II. c. 6.* itemque Andreas Tenzerus in Exegesi Chymiatrica, & Jo. Schröderus *l. III. Pharmacop. c. 26.* ubi plura Olea vitrioli explicantur, quæ in Retortam transeunt.

Experim. 10. De Cinaberi tam nativa, quam factitia hoc observatum, si in Spiritum terebinthinum superfuderis, porro per Cucurbitam vitream ex aqua stillaveris, liquor prodiens eleganter rubebit.

Cap. V. *Experimenta in Animalibus.*

Miramur in regno animali versiflorum Summi Opificis picturam Elegantissime maculari piscium nonnulli atque conchæ, ex insectis palmarum omnium genus, & inter quadrum pecorum

sedes pardi, lynces, tigrides. Ad volu-
es autem ubi deventum, quotusquis-
ie pavonum psittacorumque pennas
non stupet? Atqui universam hanc vari-
etatem ignorat Alembicus, quippe in
quem quicquid illorum transit, quan-
tum quidem haftenus scitur, albescit.
excipiuntur tamen ab hac regula, quæ
per modum spicilegii, ac ne sedes hæc
forsus vacet, subnectemus.

1. Ex Cervi partibus varia & effica-
cia parant medicamenta Officinæ. In-
ter ipsas eminent Cornua, quorum Spi-
ritus per Retortam propulsus, flavo aut
ureo potius micat colore: quamvis O-
leo exacte separato ipsum albere, non
negaverim.

2. Inter insecta Apes mel conficiunt,
ex quo equidem Aqua in destillatione
ab initium profluens albicat: sequens
vero Spiritus citrino primum, sub finem
ureo colore, eoque constanti transit,
multiplicis in Arte usus.

3. De Culicum aqua cærulea hoc,
quod sequitur Experimentum affert A-

B 4

damus

damus Lonicerus *Herbar. German. par.*
ult. pag. 349. Wasser von gemeinen Mücken
 gebrannt/wird blauefarb. Dasselbe berichte
 also. Spreite ein Tuch über eine Rachel
 lege die Mücken in ein Säcklein / so läuft
 das Wasser durch das Säcklein oder Tuch
 in die Rachel. Wo du es aber in einem Helm
 brennest/so wird der Helm stinkend. *Aqua*
inquit, de culicibus vulgaribus stillat
cærulescit. Eam sic conficito: Extend
pannum super cacabum, culices ver
inde sacco: ita in cacabum aqua pe
saccum aut pannum defluit. Quod si ve
ro ipsam per alembicum destilles, alem
bicus foetorem contrahit. Hactenus e
quidem Lonicerus, etsi hunc Culice
destillandi modum partim obscurum
partim mancum esse non diffiteor.

Cap. VI. *Experimenta in* *Vegetabilibus apparentia.*

Circumfertur historia de Magnat
 curioso, quod congregatis aliquan
 do apud se Alchymistis aliquot
 vari

ria Simplicia proposuerit, ea quoque inter
mixta in destillatorium ipsis praesenti-
us coniecerit. Accidit autem, ut liquor
destillans gratissimum *Moschi* odorem
iraret. Odoris illius rationem cum
per illustres ab Artistis requireret, ipsi
etiam moschi ne tantillum Simplicibus
commixtum vidisset: tota die sese ma-
rantes nihil adducere potuerunt, nisi
virtute Mistionis certa proportionem fa-
cie fragrantiam hanc productam fuisse.
 tandem sub vesperam monstravit ille Do-
minus fallaciam, quod nimirum ipsis in-
visis rostro Alembici moschum indi-
cavit.

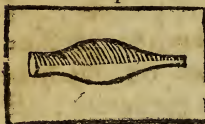
Quemadmodum igitur *odorem* men-
sur impositione Moschi, Zibethi aut
etiam florum odororum in alembicum:
pri modo *colorem* fingere licet, cum a-
qua transiens tincturam rerum imposi-
tum secum vehat: dummodo in spe-
ctatores incidas, qui mangonium admit-
tere non detrectent.

I. Facillimus omnium modus est, si
rostrum Alembici flores, v. g. Cyani in-
trudas:

trudas: sic aqua transcolando cæruleum
adipiscitur colorem.

2. Quod si majori cura rem perage-
re visum est, ponas inter Alembici ro-
strum atque vas recipiens *Canalem* sive

Fistulam media parte
laxiorem, aut omnino
ampullatam, quæ flores
istos contineat. Pra-

terea Canalis illius cuspidem supremam
oportet esse paullo ampliorem, imo
angustiores: velut in *Icone* appositae
conspicitur.

3. Spectaculum vero hoc est pro A-
gyrtis in foro exhibendum. Si *quaterni*
Cucurbitis aqua plenis singuli imponan-
tur alembici in furno unico ea ratione
ut tectis rostris alembici duntaxat con-
spici possint: porro singulis rostris di-
versi imponantur flores, v. g. Cyani, Vi-
olarum, Calendulae, Rosae rubrae, Cro-
cus, Santalum. Subdito igne liquores in
vasa supposita propulsi diversos obtine-
bunt colores, non sine adstantis stupor-
plebis. Idem fieri potest ampullatis il-

s Fistulis interpositis, atque contextis.
 4. Ad ostentationem quoque id spectat, si recipias *nucem juglandem* excavatam unam, aut plures, & Spiritu radicum *impinella sapphirino* infra cap. XIII. describendo compleas, ceraque leviter obruas. Tunc coram spectatoribus nuxla repleta in vasculum vini Spiritu semiplenum projicitur, & imposito Alemico per arenam fit propulsio. A calore interea cera liquefcit, & effluens materia Spiritum limpidum inficit ita, ut cum admiratione omnium prodeat cæruleus.

Cap. VII. *De Veronica.*

ATqui hæ sunt fallaciæ, regerat aliquis: ita sane se res habet. Nosse tamen ludicra illa decet etiam, ne recipiaris ipsemet, & fraudes aliorum detegere possis. Aristotelis pronuntiam de Viro sapiente sic sonat: *Qui ipse non mentitur, & alium mentientem facile reprehendit.* Argutias igitur missas faciamus nunc, & ad operationes genuinas, ceteroq; consonas properemus. Ve-

Veronicæ plantam Officinæ omnino norunt, & vires ipsius, quibus tum pectori ac lieni, tum ulceribus, vulneribusque sanandis confert, ægroti plurimum de prædicant. An veteribus tam Græcis quam Latinis scriptoribus cognita fuerit, incertum: licet Cæsalpinus ad Myosotida Dioscoridis *lib. II. c. 214.* alii aliorum referendam esse censeant. Species communiter octo numerantur ab Herbariis, inter quas usualis est, quæ apud Casp. Bauhinum appellatur *Veronica major* *supina & vulgatissima*. Parantur inde Symplicus, Conserva, Sal, Vinum atque Aqua stillatitia: de prioribus nihil, de Vinovero & Aqua binas accipe observationes.

Experimentum 1. Recentem Veronicam, dum florere incipit, conscindito, & pauca aqua aspersam in cucurbitam vitream conjicito, ac aptato similem alembico per maris balneum pellito: sic Aqua exstillans non erit more cæterarum limpida sive albicans, sed viridiuscula. Ea viriditas quamvis non sit constans,

ans, tres tamen menses minimum dubit, & postmodum paulatim evanesce-
incipiet.

Experim. 2. Quod si loco aquæ fontanæ Vinum affuderis, & pari ratione per alembicum pepuleris, liquor inde prodit itidem viridis, ast in quo viriditas longe magis saturata apparebit: quin etiam ad annum ipsa, & ulterius futura est durabilis.

Profecto elegans hæc Tinctura, nam secum per Alembicum traducit Veronica, videtur esse nota ac character singularis efficaciam, quam stirpi illi præ ille aliiis gratiosa Creatoris manus in-
ulsi.

Absit autem quisquam hinc cuprum excuset: sive enim per vesicam *cupream*, ve per vasa *vitrea* instituatur destillatio, qua ex Veronica æque prodibit viridis. Præstat tamen modus posterior, nam quippe quo clarissime evincitur, virorem hunc non cupro, sed soli stirpis *indoli* deberi.

De Aquis vero vegetabilium per
cuprea

cuprea vasa, stanno minus exquisitè ob-
ducta stillatis, id observavimus: si ipsæ d
cupro participant, immixta gutta una au
altera *Spiritus armoniaci salsi* lactescunt
fin minus, limpidæ permanent. Quo
sum spectare videtur observatio alia O
tonis Tachenii Medici Veneti clariss
mi, quam de *Aqua rosarum* per cupre
vaia stillata cap. XIX. Hippocr. Chymic. se
quentibus verbis proponit. *Abradit e*
de cupro quasdam atomos, quæ invisibilitè
Aquæ commiscuntur. Vis videre cuprum
Stilla in ipsam Alkali urine guttulas al
quot, & illico tota Aqua viridescet: quæ
niam scilicet aciditas Aquæ rosaceæ avidè
us arripit leve, sibiq; magis simile Alkali
quam metallum, quod ideo paullatim in vi
ridem fundum cadit.

Hæc ipsa dum commentamur, affe
rit nonnemo Destillatoriæ Artis hau
imperitus, Aquam tum *Salviæ*, tum *R*
risinarini perinde, ut *Veronicæ* jam dict
virescere, si cum dexteritate quadam
moderata celeritate inter destillandu
procedatur. Cujus rei veritatem experi
entia determinabit. Ca

Cap. VIII. De Chamæ- melo.

Stius plantæ solent Botanici decem numerare species, inter quas tamen eminent *Chamamelum vulgare*, Cham. obile flore simplici, & flore pleno, ham. inodorum, Cham. foetidum. Nos vero de primo illo sive vulgari, hoc co præcipue agendum erit.

Prostat in Tabernis pharmaceutis Aqua ejus stillatitia, more reliquarum officinalium limpida & excolor: Prostat itidem *Oleum* per infusionem ex floribus flavescens: at vero ab his penitus diversum est, quod per *destillationem* eisdem floribus conficitur, saturo purpureo Sapphiri colore oculis jucunde blandens.

Exprim. 1. Flores Chamæmeli vulgaris recentes aqua simplici affatim irriga & conquassa. Postquam steterint aliquot dies, in vesicam cupream stanno bene obductam conjice, & aptato Castello exstillat. Aquæ prolectæ videbis ole-

oleum, etsi in exigua quantitate, supernatare prorsus cæruleum.

Experim. 2. Cum floribus sic idem tentavimus, pari successu: infusum tamen per quatuordecim dies, ad procurandam majorem extractionem steterat.

Experim. 3. Quod si manipulum unum vel alterum Salis communis, aut tantundem Tartari admiscueris, Oleum cæruleum in majori copia transibit.

Experim. 4. Substituimus etiam flores Chamæmeli Romani, sed oleum accepimus flavescens, non sapphirinum. Quid in cæteris Chamæmeli speciebus futurum sit, nobis nondum est exploratum.

Experim. 5. Cærulescentia illa Chamæmelo ingenua tanti est contagii, inficere etiam res alias, & sibi simile reddere valeat. Exempli causa, capsummitates tenellas Pini aut Abietis frustulatim sectas in vesicam conjice, addendo bonam florum chamæmelinum copiam. Propelle per se, & Oleum tran-

ansibit compositum, quod nominare
Oleum pini caruleum liceret.

Experim. 6. Pari ratione poteris com-
binere *Oleum juniperi sapphirinum*, com-
miscendo baccis Juniperi debitam illo-
rum florum portionem: non sine com-
municatione virium medicarum, quibus
Jas Juniperus pollet.

Experim. 7. Eodem modo ex seg-
mentis Arboris vitæ, cum floribus Cha-
amelis remistis, conficies *Oleum caru-*
scens: quod quamvis per se bene sit
odoratum, adjecto tamen Oleo ligni
rodii adhuc odoratius reddi potest.

Experim. 8. Immo ejus indolis vi-
dentur esse isti flores, ut cuicunque pro-
modum *materia resinosa* permisti, O-
lea reddant sapphirinum. Argumen-
tum speculatione dignum, an hac me-
thodo componi plura Olea contra mor-
bos specifica ex Simplicibus resinosis iti-
tem specificis possint.

Experim. 9. Decompositum *Oleum*
est, quod proponit Anselmus Boëtius
lib. II. de *gemm. & lapid. cap. 43.* Flori-
bus,

bus, inquit, chamæmeli adjungunt in
postores oleum album seu spiritum ter
binthinæ ac satis magnam portione
salis armoniaci factitii. Hanc mixtu
ram vesicæ æneæ indunt, huicque
quam communem addunt: deinde e
stillant aquam & oleum prorsus vulg
& communi modo. Aqua exstillata o
um in superficie sua sapphiro colore sin
le continet: id oleum terebinthinæ
oleo camomelino junctum, nam her
ipsa aut flores herbæ aliquid olei pr
bent: sed color à sale armoniaco est, c
ex ære exsugens colorem eum oleo
didit. Ætate, si diu servetur oleum, c
lor is perit, ac postea manifeste oc
ipsius terebinthinæ deprehenditur. Qu
multi hac ratione decipiuntur, & alio
Chymici tam imperiti sunt, ut put
colorem à chamæmelo proficisci: p
cuit hic imposturam & fucum vel er
rem Chymicorum detegere.

Haftenus Boëtius, qui tamen frus
hic fraudem subesse suspicatur: siq
dem, uti supra *Experim. 1. ac 2.* osten
m

is, etiam absque omni Sale, five com-
uni, five armoniaco, Oleum cærule-
ns ex floribus Chamæmeli vulgaris e-
cipotest. Porro neque à cupro vesicæ
or is resultabit, cum alias in aliis stir-
us per vesicam stillatis idem fieri o-
rteret: id quod tamen à vero quam
xime abest. Manet igitur, in ejusmo-
operationibus cærulefcentiam ab ipsis
ribus omnino proficisci. Quæ tamen
cæruleo colore per Salem armonia-
m ex cupro elicito Boëtius affert, non
inficias. est enim artificium vel ton-
ibus hodie notissimum.

Experim. 10. Ad durationem quod
inet, adest nobis Oleum ex floribus
amæmeli absque additione salis aut
tari tertio abhinc anno extractum, cū-
color sapphirinus adeò constans appa-
ut si non perpetuo, plures certe annos
nuc duraturus videatur. Interea non
gaverim, quod de suo Oleo sapphiri-
ato Boëtius l. c. asserit, colorem cæ-
eum ætate perire, & Olei terebinthi-
additi albescentiam emergere.

Cap. IX. De Ligno nephritico.

AD Fraxini species illud retulit C Bauhinus in Pinace Botanico, appellando *Lignum peregrinum Mexicanum*, aquam ceruleam reddens. Franciscus Hernandez in Thesaurorum Medicarum Novæ Hispaniæ, quod postmodum Nardus Antonius Reccolledidit *lib. IV. c. 25.* Coatlis, inquit, quod alii Tlapalezpatl, seu Medicinam sanguinis coccineam vocant, suffrutex magnus & arborescens, stipite crasso enode, materia pyri, foliis ciceris velut ræ, flore luteo in spicas composito. Optime etiam descripsit Nicol. Monardus *Histor. Simplic. cap. XXVII.* his verbis: *Mittit Nova Hispania ligni quoddam generum grassum & enode, materie pyri, cujus jam diu receptus fuit in his regionibus, renum vitia, urinæque difficultates & incummoda. Postea experimento comprobatum est, ejus aquam in jecoris & lienis obstructionibus utilem esse. Illa autem hac ra-*

paratur. Lignum assulatim & minatim
 cisum in optima & limpidissima aqua
 tana maceratur, atque in ea relinqui-
 , donec Aqua à bibentibus absumpta sit.
 midia hora post injectum lignum, Aqua
 uleam dilutiorem colorem contrahit,
 i sensim intenditur pro temporis diutur-
 ate, tametsi lignum candidum (poti-
 ruffum) sit: ceruleum ideo dico, quoni-
 adulteratur alio ligno simili, quod a-
 m croceo colore inficit, ne quis fallatur.

Illa *εὐχένης* hodierno tempore est
 pido vulgaris, & omnino, nisi adeò in-
 tuisset, pluris aestimaretur. Exemplo
 is, cujus indole cum nihil sit miran-
 m magis, ipsum tamen tanquam rem
 viam vilipendimus: quod si ex remo-
 Indiarum regionibus apportaretur, &
 ois insciis ex improvise ostentaretur,
 n cum stupore cum contemplaturi
 emus, nullus ambigo.

Experim. I. Investigaturus igitur, an
 or iste aureo-cæruleus per alembi-
 n etiam constans migraret, Infusum
 a cum segmentis sive raspatura Ligni
 C 3 nephri-

nephritici in Cucurbitam conjeci vitam, atq; abstraxi. Aqua exstillans quavis utrumque colorem perdidisset limpida evasisset: adverti nihilominus odorem resinofum atque gratum illi spirare; multo vero gravior deprehendebatur odor in ipsis segmentis, licet ignum crudum ex se pene ἀόσμον sit.

Experim. 2. Loco aquæ fontanæ spiritum vini substituímus, qui segmentis perfusus pari ratione bicolor evadit sed traductus per alembicum, non semper atque aqua simplex, albescebat. Causam quoniam facile prævidebam, fuit ut destillatione per alembicum circa lignum nihil amplius efficerem: de quo quidem ab ipsa, nihilo tamen minus via rem aggredi, & quæ sequuntur, experimenta facere visum est.

Experim. 3. Infuso aureo cærum cum aqua fontis parato instillavimus quot Olei tartari per deliquium fuit guttas: & deprehendimus, utrumque colorem constanter persistere.

Experim. 4. Eidem infudimus

oli spiritum guttatim, atque evanesce-
at actutum color caruleus, sola rema-
nente flavedine.

Experim. 5. Idem cum Spiritu salis,
phuris, nitri tentavimus, & persevera-
t color aureus, disparente caruleo: vel-
ti in *Experim. 4.* etiam contigerat.
laut obscuro indicio, Salia acida vi pe-
etrante infringere & aliter disponere
articulas illas posse, quas Sal tartari u-
nosum & quasi obtusum infringere at-
ue aliter disponere nequit.

Experim. 6. Circa hoc Lignum ne-
hriticum plurimas alias egregias adducit
considerationes sedulus ille & perspica-
ssimus Naturæ indagator Robertus Bo-
e *lib. de Colorib. Experim. X. & seqq.*
uæ ibidem legi merentur. At unicam
ceat nobis hic repetere, quæ concer-
it redintegrationem perditæ semel co-
ris carulei. Eam paullo equidem pro-
xius Auctor recensuit, nos vero succin-
te tantummodo repetemus. Infuso sci-
cet Ligni bicolori paucas Spiritus ace-
i vini guttulas immitte: Sic peribit co-

color caruleus, restante croceo. Insuper affunde tantillum Olei tartari per deliquium confecti, & mox redibit color caruleus, apparebitque Infusum u antea bicolor: fracta forte salis aciditate, & ad pristinum positum reductis particulis per hebes quasi Tartari oleum.

Cap. X. *De Fæcibus vini, Chærophyllo, atq; Petro-
selino.*

Vetustate Vinum duplex deponit excrementum: Fæces puta, atque Tartarum. *Fæces* autem sunt partes vini crassiores ac terrestres, quas post fermentationem luti aut mucilaginis instar ad doliorum funda demittit, non expertes utilis falsedinis, à qua robur vinum accipit, adeo ut ab hac quasi radice avulsum, & in aliud vas translatum ætatem usquequaque non ferat, sed facile degeneret.

De fæcis hujus præstantia testimonium

ium etiam præbet Aqua ardens five spiritus vini, quem Oenopolæ aut Destillatores alii inde conficiunt: ut alios nunc omittamus usus mechanicos, vult non incognitos.

Id vero omnibus haut esse obvium tribuimus, ex istiusmodi Facibus vini *oleum* per vesicam parari, quod *viride* ascendat Alembicum. In ipso opere quoque fuit animadversum, illud minus viridescere, quod ultimo profuit Oleum. Perit tamen illa viredo successu temporis: immo statim, si Oleum rectices, facto in flavedinem transitu. Vasa anno bene sint obducta, ne tincturam cupro in transitu abrafo resultare aumes. Ex *vinaceis* eodem modo confici Oleum, quod viride transeat, non nemo affirmabat.

Charophyllum sativum dum floret etque in semen abit, si recens cum toto concisum solito more destillatur, aquæ per Alembicum traductæ innatare solum guttæ virescentis Olei.

Id quod de *Apii hortensis* five Pe-

trofelinii planta pari modo destillata, etiam verum esse, si recte operatus fueris deprehendes. Durabilis tamen minimus fuerit is viror, sed temporaneus. Quæ vero Olea cerefolii atque petroselinii in Officinis ostendunt, per fermentationem diuturniorem parari solent, atque saturate aureo colore, eoque constanti nesciunt.

Cap. XI. De *Iride sylvestri.*

A Cœlestis arcus similitudine nomine Iris accepit, diversis florum coloribus varie picta. A radicis autem forma commodissime dividitur in classes, quarum prima *bulbosas* continet numero viginti: altera *tuberosam*, & quædam unicam: tertia *geniculatas*, LXIII circiter. Geniculatæ subdividuntur in latifolias, angustifolias, & nanas. Ex *latifolias* prima, quæ Iris vulgaris Germanice sive sylvestris Casparo Bauhino nuncupatur, tam est nota, ut propterea *Iris nesciunt*
stra

tras in Officinis audiat. Servant communiter ejus solam radicem, ad parandum inde Succum, Oleum infusum, atque Fæculam: *flores cæruleos* contemplantur equidem ob elegantiam, at nequam custodiunt.

Cæterum Joachimus Camerarius, non notis ad Petr. Andr. Matthioli Herbarium Germanicum, quod 1590. Francofurti prodiit, nimirum ad *lib. 1. cap. 1. fol. 2.* de floribus istis cæruleis notatu dignam profert Observationem, his verbis: Das Wasser aus den Blumen der schönen Iris destilliret / ist gut für die Wasser-ucht: und ist solches viel kräftiger / wann also dasselbe destilliret wird / daß es der Blumen natürliche Farbe behält / wie denn solches ohne allen frembden Zusatz leichtlich geschehen kan. Aqua, inquit, ex floribus Iridis destillata Hydropi confert, estque multo efficacior, si ita destilletur, ut nativum florum colorem ipsa retineat: quemadmodum id *absque additamento peregrino omni* fieri facile potest.

Profecto nisi crimen falsi laudato
Came-

Camerario imputare velimus, dabitur utriusque modus, quo Aqua ex floribus illius plantæ destillari cæulea potest. Hunc autem modum Camerarius ipsemet pro liberanda fide exprimere juxta debuisset, ne legentibus oriretur suspicio, per artificium supra *Cap. VI.* commemoratum remperagi. Num etenim vulgari methodo stillata ista cærulescat Aqua, experiri haecenus non vacavit.

Curcumæ radix in vulgus notissima est, sed integram stirpem pauciores norunt. Croci Indici (addito nomine *Curcumæ*) Iconem exhibuit, atque una luculenter descripsit Jacobus Bontius *lib. VI. Histor. India Oriental. cap. 30.* apud Guiliel. Pisonem in ipsius Opere anno 1658. edito. Folia eidem tribuit Hellebori albi, florem purpureum, fructum echinatum sive castanearum cortici hispido similem, cum incluso semine pisiformi. Vulgaris autem *Curcumæ* pulveri si Spiritum vini depuratissimum superfuderis, liquor per alembicum paullo celerius pulsus leviter flavescet. Durat ea
flave.

Flavedo tantisper, si in loco umbroso, frigidoque adservetur: à radiis Solis autem, ut alio quovis calore, cito dissipatur ac evanescit. Quanquam admodum refragari nolo, si quis flavedinem hanc, particulis minimis ob incitatiores destillatorem corporaliter traductis, tribuendam esse contendat.

Cap. XII. *De Rore solis.*

STirpium quædam plurimas sub se species comprehendunt: veluti Tulipa, Hieracium, Geranium, Orchis, Thlaspi, Gramen. Aliæ nullas prorsus, quantum nobis quidem hætenus constat: quemadmodum Anisum, Cymbalaria, Ruta muraria, Cepæa. Nonnullæ medio modo se habent, pauciores scilicet complexæ species: sicut Galega, Glycyrrhiza, Chelidonium. Et harum quidem ultimarum tribus est amplissima, continens inter alia etiam contissimæ structuræ plantam, quæ ob liquorem roridum, foris vel per æstivos Solis calores innatantem,

tantem, *Ros solis* vulgo nuncupatur. Neque enim duabus plures species istius Botanicis nostris innotuerunt: quarum altera vocatur *Ros solis folio rotundo*, estque Officinis usitata: altera, sed apud nos tantisper rarior, *Ros solis folio oblongo* dici consuevit.

Experim. 1. Accipe stirpem utriusvis speciei recentem, & quidem integram, media æstate, cœloque sudo collectam: posteaquam mundaveris omnia incideris, atque asperso aquæ momento conquassaveris, Cucurbitæ immittito vitreæ, & absque additione per alembicum stillato. Transibit non sine delectatione intuentium liquor aureus, ad rubedinem vergens.

Experim. 2. In exsiccata quoque stirpe nos experiri idem volumus, ipsam Spiritum vini superfundendo. Post moram aliquot horarum ex vasis vitreis opus Balnei pepulimus, jucundo observante spectaculo, per alembicum liquorem inde duci aureum.

De causis hujus effectus si quid con
jicer

ere licet, crediderim Rorem solis ita
se compositum, ut in eo abundet *Sal*
latilis, qui inter destillandum secum
pit *resinosas* particulas per totam stir-
em dispersas: siquidem quotusquisque
suis externam faciem contemplatur,
auro eam rubescere facile advertet.
ccedat autem præterea oportet pe-
liaris proportio illarum particulaum
Salem: quoniam non desunt aliæ her-
e rubentes & resinosæ, quarum tamen
quæ destillatæ neutiquam rubent aut
vescunt.

Postquam nostra ista experimenta
ndum feceramus, incidimus in Me-
ullam Destillatoriam Conradi Kunrath,
i *tractat. XV.* de Rore solis inscripto,
erosissimam pro more proponit me-
odum, conficiendi medicamenta ex
hac stirpe: nec non inter cætera quo-
e Aquam ipsius stillatitiam flavere as-
it, paraturus inde porro Quintam quan-
m Essentiam, in morbis universi pana-
am: quam suo equidem relicturi sumus
ctori, aut potius Isaaco Hollando, ex
cujus

cujus *Opere vegetabili* omnia pene Kunrathus ille mutuatus esse videtur.

Cap. XIII. *De Pimpinella cerulea, & Curcuma.*

Pimpinellarum familia commode dispescitur in binas classes. Prior comprehenduntur Pimpinellæ *Sanguisorbæ* dictæ, numero quatuor: nimirum Major, Minor hirsuta, Minor lævis, & Inodora. Posteriores occupant Pimpinellæ *Saxifragæ cognominatae*, quarum quatuor recensentur à Casp. Bauhino in Pimpinella: scilicet Major umbella candida, Major altera, Major umbella rubenta, Minor, Tenuifolia. Quibus addi possunt eisdem Bauhino adhuc incognitæ: quatuor sunt Pimpinella maxima Cadanensis Jac. Cornuti, Pimpinella max. Canadensis spica rubra longa, & spica rubra conglomerata Rob. Morisoni, itemque Pimpinella agrimonoides Horti Patavini.

At vero præter enumeratas has cunctas, alia quædam species spontaneè crescunt

escit apud nos ad pagos Urbi proximos, quam ob certas rationes *Pimpinella cærulea* appellabimus. Eam ipsam tem reperi insuper tum prope *Stein-* loco sex milliaribus hinc distante, tum in usum Officinæ aulicæ Hortus medicinalis excolitur: tum circa *Francofurtum* ad Viadrum.

Faciem si spectes, ad Sanguisorbas tantum haut pertinet, verum ad Saxifragas: atque inter Saxifragas illi, quæ *Majus umbella candida* nuncupatur, quam proxime accedit. Ab eadem contra differt 1. Solo natali. Pimpinella namque cærulea in terra nigricante, altera in areosis provenit. 2. Pimp. cæruleæ radix extra pulli est coloris, intus albidi: alterius radix tam foris, quam intus albicat. Præterea radices illius succo interius argenteo cærulescente, qui in vulgari nomenclatura apparet: unde etiam nomen *Pimpinella saxifraga cærulea* ipsi indere, nobis sum fuit haut inopportunum.

Experim. 1. Mirum autem est, latuisse hactenus tam elegans spectaculum,
D quod

quod ex stirpe hac oculis subjicere
let Destillatoria. Etenim si radicibus
concisis tam recentibus quam exsicca
Spiritus vini superfuderis, tingitur is fi
vo colore: quod si ipsum porro per aler
bicum destilles, liquor transit sum
sapphirinus. Obstupescent spectatores
rerum ignari, & fucum subesse pene no
jurabunt.

Experim. 2. Quod si vero radices
etas, aut insuper contusas, in Oleum ter
binthi juxta cum aquæ fontanæ trip
infundas, subinde agitando vitrum, tum
oleum innatans stando cærulescit: si
postmodum omnia per arenam forti co
lore pellas, evanescit color cæruleus,
oleum aquæ supernatans colorem pri
se fert aureum.

Experim. 3. Porro vero si ad Med
cos simul usus transferre operationes
hanc libuerit, & speciatim parare *Aqua
physagogam cæruleam*, infundantur jux
cum radicibus illius Pimpinellæ Seme
anisi, fœniculi, & cætera carminativa.

Experim. 4. Si animus est conficiend

Aquam contra *Calculum cæruleam*, in-
iantur una Semen alkekengi, petrose-
ni, & id genus alia. Plus tamen opor-
t esse radicum Pimpinellæ, quam cæte-
rum, si color prævalere cæruleus de-
et.

Experim. 5. Si mediam partem ra-
cum Pimpinellæ cæruleæ cum media
parte herbæ Roris-solis commisceas, &
vini Spiritu infundas, profluet is per
embicum colore marino perquam ele-
anti: fracta nimirum cærulescentia per
bedinẽm Rori-solis congenitam.

Cautela. 1. Colorem hunc sapphiri-
um ex radicibus istis, liquor aqueus ex-
ahit nullus: sed oportet esse liquorem
irituosum. Præstant tamen adhuc ole-
inosi liquores ob maiorem cognatio-
em, quæ ipsis cum succo radicum resi-
oso intercedit. Addiscere id etiam li-
et, si ipsis Oleum citri affuderis, quippe
illud post brevem moram colorem
um cæruleum deponunt.

2. Destillatio in his operationibus
on lente nimis instituenda, alias albicat

liquor transiens: verum paullo incitatus, ita primus quidem liquor ex cyan albescit, sed posterior perfecte sa phirinus apparet.

3. Color iste cæruleus, saltem ut duobus prioribus Experimentis animadverti, non est usquequaque durabilis sed post tres aut quatuor menses in fæcundinem sensim degenerat. Diutius tamen durabit, si extra Solis radios, & loco frigido servetur.

4. Radices istæ colligi possunt veræ æstate aut autumno, & per hyemem servari: tam enim recentes, quam siccæ: hæc phænomena aptæ sunt: quamvis per vetustatem dissipato succo cæruleo, aliorum more radicum fiant inutiles.

5. Recentissimas aliquando radices Oleo terebinthi solo imbuimus, observando sequenti die, marinum colorem non vero cæruleum emerxisse: & quamvis postea aquæ triplum adderemus, fortiter per vices movendo, mansit tamen color marinus supernatanti oleo.

Cap. XIV. *De Cinamomo.*

DB difficiles atque longinquas navigationes ab antiquis tam Græcis, quam Latinis de *Cinamomo* multa incerta, adde etiam fabulosa, fœcundata. Hinc inter Botanicos ortæ sunt tot controversiæ de Cinamomi atque Cannellæ differentia, vel identitate: quarum quidem lites lectione recentiorum scriptorum facile nunc determinantur.

Nobilissimum est Cinamomum sive Cannella *Zeilanica*: proxima ipsi Malavica sive Javanensis, sequente porro Penanga. Neque prætereundum nobis Cinamomum caryophyllæum, à sapore nuncupatum, quod nostra ætate ex Americæ meridionalis provincia Guajana dicta afferri cæpit.

At vero Cannellæ historiam luculentissimam omnium reperire licet apud Guilielmum Pisonem *cap. 1. & 2.* Manissæ aromaticæ, quam is nitidissimo opusculo *de India utriusque re naturali atque*

medica Amsterodami anno 1658. impresso subnexuit. Fateor autem, me non leviter fuisse lætatum, dum pervagando hoc volumen, Iconem integræ arboris cinamomiferæ primum conspicerem: pertractatus scilicet negligentia dicam, an in scitiam cæterorum Herbariorum, qui ad unum fere omnes in Commentariis suis nil nisi folium unicum cum bacillo aut cannula, hætenus nobis exhibuerunt. Cæterum quoniam is Auctor, perinde ut Joa. Jonstonus, qui hujus quoque vestigiis in *Hist. natur. de Arboribus* pressit, omnium manibus non teritur, ac præterea vix ulla superat spes, fore unquam ut arbor ipsa sub climate nostro frigidior nascat: ideoque fragrantissimo huic & cardinali Aromati tantum nos debere ratum ductu *Pisonis* incidi ejus effigiem, atque ut hominibus nostris paullo magis innotesceret, hoc loco inseri curavimus.

Verum enim vero ut ad propositum nostrum propius accingamur, eliciuntur Officinæ ex cortice hoc *Aquam*, cui inter aromaticas cæteras primum tribu

locum, haut erraveris. Tam enim ipsa
t cordi, spiritibusque amica vitalibus,
m potenter flatus in ventriculo inte-
nisque dispellit, tam denique palato
iam grata, ut cæteras multis post se pa-
sangis relinquat.

Ipsa cum vino, vel absque illo cum
qua Borruginis destillari solet: utrovis
modo, quæ primo transit Alembicum,
ctescit. Ea autem *lactescencia* haut est
quidem nativa, verum ex oleo, quo A-
oma abundat, proficiscitur: id in parti-
ulas per aquam minimas dispersum,
lorem infert lacteum: quod si istæ
uasi atomi successu temporis unitæ, in
blime feruntur, produnt sese in super-
cie guttulæ oleosæ aurei coloris, relicta
qua albida: licet oleum istud, si paullo
opiosius sit, tandem etiam fundum pe-
ere soleat.

Neque vero hoc ita erit interpretan-
lum, ac si lacteus iste color soli propri-
us sit *Aquæ Cinamomine*: apparet etenim
n Aquis etiam ex Caryophyllis, Nuce
myristica, cæterisque aromatibus extra-

etis. Nominare vero Cinamomum prae reliquis libuit, quoniam ut paullo antea dicebamus, tum cæterorum aquas antecellit, tum in frequentiore usu ubique terrarum habetur.

Cap. XV. *De Coraliis.*

COraliorum tria genera sunt: rubrum, nigrum, atque album. Album autem vicissim in ramosum, stellatum, articulatum, & verrucosum distingui commodè potest. Datur quoque etiam Corallium extra rubens, intus nigrum. Palmam cæteris in medicina præripit rubrum sive masculinum dictum de quo Pedac. Dioscorides *lib. V. cap. 139. Corallium marinum frutex est, quando ex alto extractus, duratur statim atque emergit, tanquam offuso aere protinus concretescat. Plurimum invenitur ad Syracusas in promontorio, cui Pachyno nomen est. Laudatissimum rubens, colore antheræ aut sandycis saturata, nec secus terrena facile cedens æquabili usquequaque concretione*

menta

ento, rursus algæ aut fuci marini odore,
 am ramosissimum & cinamomi æmulum
 ma fruticis. Plinius lib. XXXII. Natur.
 ist. cap. 2. similia fere habet, nisi hallu-
 nanter apposuisse, baccas illas seu glo-
 ulos, quibus colla foeminæ exornant, in
 buscula illa marina sponte nasci: cum
 rno parari istos satis hodie constet, &
 onstare ipsi quoque olim potuisset. De
 odem Rubicundo intelligendus etiam
 t vetustissimus Vates *Orpheus* peculiari
 armine de Corallo, quo is & virtutes
 sius, & fabulas eo pertinentes, elegan-
 r prosecutus est.

De hoc ipso Corallo rutilante, an
 stillando genuini coloris Tinctura du-
 queat, examinandum jam fuerit. *Solu-
 mes* cum succo limonum aut berbe-
 m confectas, etiamsi miniata facie de-
 stent, hic nolim propositas. Sed ne-
 e *Liquores* illos, qui post abstractio-
 em in fundo vasis remanent rubenti
 lore. Ejus etenim farinæ plurimos
 ocessus sive methodos videre est apud
 nselm. Boetium lib. II. *Histor. Gemm.*

D s

& la-

& *lapid. cap. 154.* at multo plures apud Jo. Ludov. Gansium *Histor. Coralliorum cap. VII.* itemque apud recentiores alios. In eo vero negotii versatur cardo, ut ostendatur ratio, qua sine additione res suspectæ, sive per Alembicum sive per Retortam, rubicundus ex Coraliis liquatur, id est *Tinctura genuina* traducatur.

Experim. 1. Jo. Lud. Gansius citat in capite §. VIII. observatum aliquando testatur à celeberrimo sui ævi medico *Ja. Zuingero*, Tincturam destillando prodire per alembicum, si Coralia in calcem versa una cum Spiritu vini probe digerantur, & novies leni destillatione primò, deinde vehementi calore foras percolantur, ita ut aqua primum flava, postea rubra exsiliat, quæ Tinctura esse creditur.

Experim. 2. Idem Gansius §. XV. ejusdem capitis hæc habet. Pulvis coralliorum Spiritu salis calcinatur: calx aqua stillatitia eluitur, ut salsedinem exuat. deinde addito vini spiritu fit extractio. Extractiones cum cohobiis toties destilla-

ir, donec *Tinctura prorepat ex alembico*.
hinc separatur spiritus per balneum.
Notandum hic, quod extractum est, sem-
per circulandum esse decem dierum
ratio: deinde cum cohobiis destillan-
um. Sexies id faciendum, semper adhi-
to novo spiritu. In quinta destillatione
rubeus color dicitur *prodire*, & in sexta
alvis totus rubeus in fundo manere.

Experim. 3. Huic congener modus
est Conradi Kunrath *Medull. Destillat.*
act. X. de Coraliis inscripto, quo tamen
cassum repetendo nunc potius super-
debimus.

Experim. 4. Daniel Sennertus *lib.*
Institut. Medic. P. 3. S. 3. cap. 9. se-
quentem rationem in medium profert.
Corallia aceto soluta imprægnentur spi-
ritu aceti destillati, donec sal nihil istius
spiritus recipiat: id quod fit hoc modo.
ad coralliorum libram unam adde ace-
racerrimi uncias duas, & leniter eum
destilla, exstillabit phlegma saltem insipi-
um. Secunda vice affunde aceti uncias
tres, iterumque destilla, atque ita perge
singul-

singulis vicibus unciam plus affundendo, idque continua, donec acetum tantum acre à sale coralliorum destillarit, quale affusum est. Sal ita imprægnatus diebus triginta in Balneo Maris digeratur, ac postea per Retortam in reverberio clauso destilletur, ita ut primo phlegma seorsim excipiat, deinde Spiritus albican-tes etiam seorsim, donec omnes spiritus cum oleo rubro instar sanguinis prodierint. Hic spiritus per alembicum destillando rectificandus, remanetque in fundo oleum rubrum. Spiritus vero recentibus coralliis infusus extrahit Tincturam instar laccæ rubicundam, quæ si denuo ab hoc Spiritu destillatione separata, & cum Spiritu vini vel aqua aliqua cordia conjuncta, & destillando ac cohobando volatilis facta fuerit, evadit Coralliorum Tinctura.

Experim. 5. Compendiosa itidem ratio est sequens. Capias coralliorum rubrorum uncias tres, & Sacchari mediam libram. Minutim tusa atque mixta Retortæ injicias, & liquorem prodire rubrum conspicias. Atq

Atqui non diffitendum de his operationibus, rubedinem illam solis Corallinis haut deberi: plurimum conferunt Spiritus salis, Sal aceti, Saccharum & similia addita: multum etiam diuturna digestio. Adeo ut *Tinctura* hujusmodi pro *analogis* potius habendæ sint, donec genuinam nobis fata concesserint. Et sane tum hæc scribimus, redditur nobis Præcell. Viri Dn. Joelis Langelotti Archiatr. Holsati & Fautoris honoratissimi Eristola *De quibusdam in Chymia prætermissis*, ubi inauditam hætenus Coraliorum resolutionem recenset, qua (per *Oilum citri*, ut suspicor) dura ipsorum fragmenta primo mollescere, deinde in mulaginem rubicundissimam solvi, tandemque affuso Vini spiritu tartarizzato in *tincturam* pariter rubicundissimam abiisse visa sunt.

Cap. XVI. *Conclusio, Observationum triplex genus continens.*

Colo-

Colorum ex mistione *emersiones*, *resultantiasq;* aliquot cum supra cap. II. retulerimus: haut adeo extra oleas vagaturi videbimur, si Colophon loco varias etiam rerum ex mistione *effervescentias* atque *incalescentias* itemque *attenuationes* ac *coagulationes* per exempla proponemus. Chymica enim hæc quoque sunt, lucemque multam præferantur cognoscendæ naturæ ac differentiis Salium acidorum, urinosorumque nec minus inde, quinam invicem salis Spiritus jungi sese patiantur, aut detraherent, facili negotio patescit. Quæ quidem doctrina quemadmodum nobilissimarum quarumvis operationum in fundamentum continet, neque cunctis adeo est obvia: ita suo quodam dignitate videtur merito, quæ Destillatoria nostra Mantissæ instar subnectatur.

*Observationes Effervescentiæ, ac
que Incalescentiæ.*

I. Uti à notioribus ordiamur, vulgare quoque constat, si *viva Calx* aqua con-

spe

ergatur, fervorem atque fumum inde excitari: quam operationem Murarii nominant *Rass löschen*/Calcem extinguere.

2. Si limaturam *Ferri*, *Cupri*, aut *Stanni* Aqua caustica sive forti imbuas, vim ita incalescet, ut teneri manu vix possit, ascendente simul copioso fumo.

3. Similis fere effectus sequetur, si *Mercurio vivo*, *Plumbo*, aut *Marcasitæ* Aquam illam causticam affuderis. Ad perfectiora vero Metalla quod attinet, *Lutum* paullo magis resistit aquæ forti, quam imperfectiora: *Sol* vero ipsius vim, si Sal armoniacus accesserit, plane exilit.

4. Exagitationem aliquam observare quoque tibi licebit, si *Tartarum* Aqua caustica perfuderis.

5. *Vitriolo* à calcinatione adhuc calens superfunde aquam fontanam, sensim intando: atque effervescente ipsam vehementer animadvertes. Idem evenit, si quibusvis quibuscunque Salibus alcaliis aquam affuderis.

6. *Vitrioli* spiritum guttatim instilla
Sali

Sali five *Oleo tartari* per deliquium parato, & orietur strepitus: eo finito apparet coagulum, quod communiter *Tartarus* appellatur vitriolatus.

7. Eundem *Vitrioli* aut etiam *Sulphuris* spiritum acidum cum *Felle* bubulo, le urinoso nativo prægnanti committitur & pugnam mox senties. At vero longe incitator erit ebullitio, si *Aquam casticam Bili* permiscueris: adeo ut illi sequatur turbatio, atque spuma alba sublime attollatur.

8. Oleum *vitrioli* rubrum genuinum atq; Spiritus *terebinthina* si invicem confundantur, vitrum adeo æstuarare incipit manibus tractari nudis nequeat.

9. Neque bene convenit Spiritui *lis nitri* cum Butyro dicto *antimonii*: quod potius commissi hi liquores, hostiliter ter sese dimicare conspiciuntur.

10. Alservaram nuper Spiritum *communis* ad usum. is cum absumptus fuit, in vitrum illud adhuc fortasse madidum Spiritum *salis armoniaci* Floribus arisectum, quem *Aquam sapphirinam* hodie

nonnulli vocitant, infusus adverti, mox prima guttula excitari nubeculam intro, & fumidum vaporem manifesto in-
e exhalare: non obscuro argumento, spiritus hos propter salia contraria esse
orsus infociabiles.

II. Pertinet huc observatio Regneri
ræfii, quam is libro *De succo pancreatici*
pag. 60. in hunc sensum retulit: Acce-
mus, ait, Oleum tartari per deliquium, &
acti vaccino infudimus. Huic postmo-
um miscellæ Spiritum vitrioli superad-
dimus, & mox orta est effervescentia,
que diutius durans, quam si Lac non
isset admistum: quæ quidem differen-
t ab ipsius visciditate pendere videtur.
finus bene etiam effervescentia proce-
t, si Spiritum vitrioli Lacti committas
ius, quam Oleum tartari: nimirum ob
isdem ab acido promptiorem coagu-
tionem.

Observationes Attenuationis, & Coagulationis.

I. *Tenuari* dicimus corpus solidum at-
que

que spissum, quando illud tenue, fluidum
ve redditur: *Spissari* contra res voca-
tur, dum quæ ex se fluida ac tenuia sunt
per modum sive coagulationis, sive gelati-
cescentiæ sive omnino lapidescentiæ in-
crassantur, & firmitatem ac substantiam
acquirunt. Quæ quidem affectiones
Physicæ præ cæteris non tantum in
laboribus pharmaceuticis sunt oppido fre-
quentes, sed in reliquis etiam artibus
mechanicis: quin immo tota *Ars spag-*
rica nonnullis à dissolvendo & congruendo
nomen accepisse creditur. Unde
hæ duæ qualitates peculiarem merentur
considerationem, optimo nobis jure
commendantur.

2. Ubi *Decocta* aut *Infusa* Pharmacopœus, & *Jura carnis* Coquus parat: affinis
liquidis corpora densa attenuantur, &
partesque nobiliores extrahuntur. Pro-
ratio est in *Julepis*, *Emulsionibus*, & in
liquis Formulis medicamentorum
quidam.

3, Ita sicca *Salium* quorumlibet corpora
liquefcere videmus, atque attenuantur.

ri;

, affusis liquoribus aquosis: unde *Solutiones* dictæ *simplices*: qualis v. g. illa Violæ in aqua fontana, quæ cum Infusio alliarum mixto atramentum producit, quæ de re supra *cap. 2.* mentio facta.

4. Pertinent huc similiter *Solutiones corrosivæ*, cujusmodi in Metallorum solidissimam compagem ab Aquis causticis excercentur. Aurum enim per particulas minimas innatat Aquæ regię, adeo ut quod sibi relictum aciem oculorum noster sistebat, mutata mox specie sive textura, prorsus diaphanum appareat.

5. Neque mirandum minus, idem aurum, ceteraque metalla posse per hanc quandam quasi *corrosionem* ita etiam attenuari, ut undarum instar fluant: quæ quidem fusio, nisi res esset adeo dura, apud ignaros fidem vix inveniret.

6. Alabastrum atque Gypsum uri possunt, perinde ut lapidem calcarium, in vulgus notum est, asseritque nominatim Isidorus Boetius *lib. II. de lapidib. & gemm. cap. 269.* Id vero nescio, an sit ita obvium, quod sequitur experimen-

tum. *Alabastri*, aut ejus vice *Gypsi* optimi, minutissime triti & cribrati libras aliquot in æneum aut ferreum plani fundi atque prius calefactum vas conjice ignem adhibe per gradus ad intensificationem usque, & videbis lapideum hunc pulverem formam liquoris induere, undulatumque effervesce, actis etiam insublime albis vaporibus fumum referentibus. Quin immo si bacillo ipsum turbari agitaris, non senties arenæ instar resistere, sed ad modum liquoris cedere: quod quidem res non levem curioso spectatori delectationem parit, uti de se ipso Robertus Boyle testatur *Histor. Fluid. Sect. XVIII.* ubi plussculas circa hanc rem notat, et ad cautelam addit.

7. Attenuationis quoque species est ἑξέγνωσις illa, qua *Sal tartari* per deliquium in liquorem solvitur: atque inter Naturæ quidem opera perquam illustris illa attenuatio, qua spississimi *ex glacie* ponticæ verno Solis calore diffluunt.

8. Ut vero ad *Coagulationis* phænomena quoque deveniamus, ex maximis præ-

pro-

rotritis est panificium, dum *Pistores* ad-
nista farina Aquam coagulant in massam
pro panibus pinsendis. Simile, sed magis
compositum opus est *Dulciariorum*, quip-
pe qui butyrum, saccharum, ova, varia-
que alia ingredientia juxta admiscent.

9. Magis vero domesticum exem-
plum vix extat, quam *Lactis* coagulatio,
ve ea ope coaguli vitulini aut agnini,
ve per succum limonum, aut herbæ a-
etosæ, sive per acetum, Vitrioli spiritum,
liaque salina acida procuretur: ubi sane
fluida *Lactis* substantia, secedente Sero,
in caseosam subito massam coit.

10. In Insulis Canariis ex succo arundi-
um fluido, coctione addensant in innu-
meros usus dulcissimum *Saccharum*: & e-
contrario in Insula Succotra, ex planta *A-*
pes succum cognominem amarissimum.
Immo sine artificio aut labore in variis
intris lapidescunt Aquæ: & ut provincias
alias præteream, maxime celebris est *spe-*
us Baumannii dicta in sylva Hercinia
aut procul à monte Bructero, in qua
non tantum stillantium aquarum petrifi-

catæ stiriæ, sed & ingentia animalium ossa incertæ hæctenus originis reperiuntur.

11. Ad mineralia vero quod attinet, Spiritum *salis armoniaci* urinosum optimum cum *Vini spiritu* depuratissimo a quo quis partibus permiscet, illico per modum glacescentiæ, aut potius nivis instat coire in fundo vitri occipit. Dum enim Spiritus armoniaci acrimonia à duce core Spiritus vini obtunditur atque mitigatur, crispæ angulosæque Salis particulæ fundum petentes, & aliæ super alias delapsæ nivis præ se ferunt speciem.

12. Si Spiritus *salis culinarii* miscetur cum Spiritu *salis armoniaci acido*, non falso: tunc initio miscella æstquare, mox turbari, tandem plane butyri forma coacta re incipit.

13. *Spiritus vini* summe rectificatus cum itidemque *spiritus urinæ* exquisite depuratus, si æquis portionibus miscerantur, intra horæ quadrantem agitantur primum in nivis speciem, mox etiam in massam stabilem coalescunt. Nisi vero

ute

erque Spiritus phlegmatis omnis expers
erit, successu carebit negotium: veluti
rudenter admonet Rob. Boylæus *Hi-*
or. Fluid. & Firm. Part. II. Sect. 32.

14. Ovi albumen ad tenuitatem usque
conquassa, deinde permisce ipsi mediam
partem *Spiritus salis* optimi: videbisque
hanc mixturam agitando intra pauca ho-
re minuta coagulari.

15. Fluidissimum *Mercurii* corpus co-
gulare multi variis modis tentarunt.
Suum proptit Jo. Rhenanus *Dissert. Chy-*
mic. Part. I. pag. 35. Suum itidem Tho-
mas Keslerus *Cent. I. num. 79.* ut aliis
recensendis nunc supersedeam. Expedi-
tamen, nec minus certa ratio est per
vaporem Saturni, si in plumbum liqua-
tum & jam refrigerari iterum remo-
to igne incipiens foveam baculo impri-
nas, aliquid cineris inspergas, atque Hy-
drargyrum celeri manu infundas: ita ad-
cendens vapor à plumbo ipsum conge-
rat. Quanvis, qui *Mercurii* hanc coagula-
tionem in dubium vocent, non desint.

16. Operosior modus est, quem ali-

E 4

quando

quando pro conficiendo *Mercurio coagulato citrino* adhibuimus. Capiebam autem Hydrargyri unciam, *Æruginis* & *Solis communis*, utriusque unciam unam cum dimidia, Aceti vinarii libram civilem. Coquantur in sartagine ferrea per horam unam aut alteram, spatula continuo ferrea agitando, donec tandem in amalgama Mercurius coeat. Id postmodum iteratis ablutionibus à sale purgatum ac denique in globulos pisorum instant formam. Hi globuli aeri temperato expositi, post aliquot horas sponte quidem indurantur: quod si vero colorem quoque coagulato huic Mercurio inducere animus est, accipias radicis *Gurcumae* XIV. drachmas, *Tucia* autem præparata unciam unam, & postquam miscueris, fac cum globulis stratum super stratum in tignillo bene lutato, ne quid exspiret. Stent in igne primum lento, ut siccescat materia: postea per horam unam atque amplius, fortem adhibeto ignem: hinc exime & postquam refrixit, cura liquari, ut metalla solent, atque in vaginam effundi.

i: habebisq̃ue massam auri Rhenani
alde æmulam, ex qua annuli, armillæ
liæq̃ue monilia confici non nequeunt.
i quis tamen massam hanc de Mercurio
amplius participare neget, cum ipso
aut admodum altercabor: quoniam,
ui alæ istius planetæ innotuerunt, non
icile inducetur, ut credat, ignem vehe-
mentiore ab ipso per horam integram
ratis tolerari.

*Observationes in Sanguine, ejusq̃
Sero.*

Spiritus minerales per siphonem
in venas brutorum injecti, quo pacto
anguinem intus alterent, attenuando aut
coagulando, jamdum in Clysmatica No-
a cap. V. à nobis fuit enarratum.

Verum præterea in sanguine huma-
no, per venam sectam extracto & adhuc
valente, tentavimus nonnulla: adverten-
es, à Spiritibus istis mineralibus instilla-
is varias etiam mutationes sanguinem
subire: quales sunt ebullitio, attenuatio,
grumescentia, aut coagulatio, coloris ex-

E s

alta.

altatio, aut obscuratio, similesque plures variationes.

At vero, postquam Sanguis humanus venæsectione emissus deferbuit, & consistere cæpit, innatare ipsi solet *Liquor*, olim pro Bile, hodie pro Sero habitus. Certe non is amaricat tantopere, ut Bilis nomen mereatur: neque tam est tenuis, ut purum putum nuncupari Serum debeat. In cochlear argenteum in exceptus leniter & absque commotione cruoris subjecti, si super favillis aut carbonibus parumper teneatur, abit in *coagulum* albumini ovi cocto tam consistenter, quam colore, & propemodum etiam sapore simile. Ad colorem quod attinet, animadverti differentiam hanc, quod in nonnullis perfecte albicet, in aliis pallidat, in aliis ad citrinitatem tantillum vergat: quæ quidem varietas sive à tempore, sive à statu corporis sano aut morbofo, sive ab assumptis (portio enim chyli insanguinem non versi omnino esse videtur) pendere potest.

In chylosum illud *Serum*, diversis va
secul

ulis exceptum, si Spiritus supradictos
minerales guttatim stillaveris, emergunt
etiam phænomena, quorum noti-
am habere sedulum medicum, non abs-
proprorsus fuerit. Examini autem huic
diligentem nuperrime navavit operam
I. V. Dn. D. GODOFREDUS LEISNE-
us, Collega noster dum viveret per-
uam honorandus, qui ipse quæ se-
uuntur Observationes & conscripsit, &
obis hoc loco vulgandas paullo ante,
uam fâto fungeretur, communicavit.

Observatio I.

Dominus N. N. natione Clivenfis,
iginta annos natus, Scorbuticus, macu-
s rubris, pustulis in facie, artuum gravi-
ati, fornicationibus, rubedini in facie
post potum vini generosi, vel cerevisiæ
fortioris, vel acidularum Swalbacensi-
um, gingivarum hæmorrhagiæ, & simili-
bus obnoxius, præmissis Pilulis, d. 28. Ju-
lii 1671. mittit sanguinem ex brachio si-
nistro, in patellas tres ad septem uncias
circiter. Sanguis inter effluendum valde
fervet:

fervet: præcessit heri largior vini potu
Postquam refriguisset, multum habet s
ri: grumus est rubicundus, virgulæ div
denti facillime cedens, in fundo bru
coloris. Serum effusum colorem hab
lixiviosum, instar urinarum à citrino co
lore nonnihil ad rubedinem flectent
um: divisum in vascula undecim, admis
tis liquoribus ita se habet.

1. A *Spiritu nitri* concrescit conf
stim substantia caseosa à superficie a
fundum usque liquoris, in eo spacio, cu
instillabatur spiritus: coagulatum illu
superficiem versus albicans erat, fundu
versus citrinum instar sulphuris. Rel
quum feri circumnatans pellucidum ma
nebat, at instillato Spiritu nitri in coagu
lum caseosum itidem faceffebat. Lique
ris nonnihil aquæ instar pellucidum incl
nato vitro restitabat.

2. *Spiritus nitri dulcis* instillatus nu
lam inducebat alterationem, at post bre
ve temporis spacium dimidium liquor
superius clarescebat omnino, inferius le
viter turbescebat, ita tamen ut vix al
qu

a notari posset differentia, nisi ab oculis in Chymicis curioso.

3. *Spiritus salis* liquorem confestim æquo pervadebat, & non solum in eo, cui instillebatur, sed in tota liquoris circumferentia circa fundum coagulatum album præcipitabat, sed minus crassum.

4. *Spiritus salis dulcis* liquorem non turbabat, brevi tamen cremor laevissimus separabatur, & superficiei innata.

5. *Spiritus vitrioli* coagulum albicans equaliter ad fundum præcipitabat, & à vasis fundo fere coagulo ex Spiritu salis dulcis, nonnihil tenuius.

6. *Aqua fortis* in coaguli albedine & puritate, ac liquoris residui pelluciditate cum Spiritu nitri omnino conveniebat.

7. *Spiritus sulphuris* omnem liquorem coagulum album convertebat, paucis guttulis relictis.

8. *Clyffus* instillatus ad fundum liquoris præcipitabat coagulum ex uno vasis latere

latere albicans & caseosum, ex alte pellucidum & quasi gelatinosum.

9. *Arcanum nitri* instillatum in liquorem in eo, quo erat, statu sineba nec tamen cum eo miscebatur, sed fundum tendebat, ut à liquore optir fecerni posset. Hora tamen una vel alia post, liquor intensioris erat coloris, in fundo vasis turbulentum quoddam magna subsidebat, quod vitro leviter concusso cum liquore uniebatur.

10. *Spiritus salis armoniaci* falsus nam plane liquori alterationem, nec colore, nec in consistentia inducebat,

11. *Liquor nitri fixi* liquorem turbabat, & ad fundum præcipitabat coagulum quoddam quasi salinum, liquore supernatabat plane limpidus.

Observatio II.

Juvenis phthifico stemmate natus & ipse phthificus, sanguinem & pus cum multa tussi ejiciens per venam sectam octo uncias circiter emittit. Sanguis grumus floridus est, tenuis cum seculum

multo, quod effusum ex patellis a fan-
tina superficie abradit aliquam rube-
nem, subsidentia unius diei ad fundum
identem.

1. Spiritus *nitri*, & 2. Spiritus *nitri*
dulcis, ambo ut superius. 3. Spiritus *salis*
idem, præterquam quod coagulum esset
tuitosius in superficie, & quasi gelati-
nosum. 4. Spiritus *salis dulcis* idem,
id cremor erat crassior. 5. Spiritus *vi-*
oli, ut & 6. *Aqua fortis* idem. 7. Spi-
ritus *sulphuris* coagulum Spiritui *salis* si-
mile, sed nonnihil tenuius, & magis ge-
linosum. 8. *Clyffus* coagulum album
assum. 9. Arcanum *nitri*, & 10. Spiri-
tus *Salis armoniaci* falsi, & 11. Liquor
trifixi, idem. 12. Spiritus *Veneris* instil-
lus primo vitro liquorem clarum levi-
ter faciebat lactescere: secundo nihil
mutabat.

Observatio III.

Dominus N. N. spleneticus & scor-
buticus, vertigini & pectoris angustia
onoxius, die 27. Julii Anno 1672. vena
secta

secta, grumum habet laudabilem, serum plurimum tinctius: huic instillata sequentia.

1. *Aqua fortis*: unde caseosa atque alba concretio, serum supernatans pallidius, Coagulatum illud instillato Spiritu salis armoniaci non solubile. 2. *Clystus*: coagulum album ad fundum cader minus tenax. 3. Spiritus *nitri*: coagulum cum instillata Aqua forti simile, cum plus spiritus infusum esset, omne ferre serum congelatum. 4. Spiritus *nitidulcis* nihil mutabat. 5. Spiritus *salis* coagulum in fundo albicans, in superficie subflavum & gelatinosum æqualiter precipitabat, liquore nonnihil pallidiore super relictio. 6. Spiritus *vitrioli* idem plane, præterquam quod liquor supernatans maneret tinctior. 7. Spiritus *veneris* nihil immutabat. 8. Spiritus *sulphuris* idem plane coagulum cum Spiritu vitrioli. Spiritus *duplicatus* Polemanni, idem cum Spiritu salis, præterquam crassius nonnihil & minus albidum. 10. *Arcanum nitri* fundum turbabat, vitro vero concu-

cu

in liquore exacte miscebatur nihil imitando. Huic mixturæ instillata gutta una vel altera Aquæ fortis coagulum parabat lacteum pro more consueto. 11. Quor *nitri fixi* fundum itidem turbabat, & concusso vitro miscebatur exacte. Instillata vero aqua forti ebullitionem & umam sulphurei coloris multam jactabat, nihil tamen præcipitabat. 12. Spiritus *salis armoniaci* cum lapide hæmatis nihil turbabat, colorem saltem tantillum intendebat. Huic instillata gutta una aquæ fortis, coagulum lacteum statim parabat: majore tamen copia Spiritus salis armoniaci affusa iterum solvebatur cum bululis parvis, & loco istius coaguli parabat tenuis quasi pituitæ tantillum pelliculum.

Observatio IV.

Hæc instituta fuit non in sero, sed in ipso sanguinis *grumo*. Nimirum Dn. N. cum aliquot annos sanguinem misisset, incidit in puris sputum, cum febre ordinata. Post adhibita medicamenta,

F   & spe.

& specialiter abstergentia, incidit die tagesima Maji in hæmoptysin largam, progressa artuum gravitate & lassitudine. Die primo Augusti urget idem Symptoma & sanguis plurimus ejicitur floridus ac qui facile coagulabatur. Die secundo Augusti post mediam noctem hæmoptysis valde urget, sanguis rejectus cadens saltem in ore sentitur, non putridus, uti olim materia, nec falsus. Jussu instituire venæsectionem in brachio dextro, ad uncias quatuor circiter. Sanguis emissus duobus vasculis argenteis expositus inter effluendum niger est, parum admodum seri & quidem flavi vix drachmas duas habet: circulus grumi ruber floridus, media pars instar crustæ gelatinosæ. Huic grumo charta bibula pro siccato, sequentia fuere applicata.

1. Spiritus *nitri* guttula unica confirmata & ictu oculi citius albam maculam imprimebat, & non superficiariam tantum, sed satis profundam & valde coloratam dicantem.
2. Spiritus *nitri dulcis* non immutabat.
3. Spiritus *salis* tardius immutabat.

cul

lam minus albam & minus profun-
m imprimebat, circuloque rubro & sui
ius instillati peripheriæ colorem ni-
um. 4. Spiritus *salis dulcis* nihil initio
ebat, at cum aliquamdiu super liquore
tisset, extimam crustam tantillum re-
vendo foveam quasi imprimebat, qua
ntineretur, & subjectum grumum, ex
rneo & livido marmoris instar varie-
tum reddebat. 5. Spiritus *vitrioli* tar-
maculam leviter albicantem. 6. *A-*
a fortis confestim & citissime macu-
n Spiritui nitri omnino conformem
m fumo. 7. Spiritus *sulphuris* macu-
n Spiritui vitrioli conformem. 8. *Clyf-*
maculam albam, wie blaueichte Milch.
Spiritus *veneris* quoad effectum cum
iritu salis dulci conveniebat. 10. *Ar-*
num nitri initio super grumum stabat
sua circumscriptione, postea maculam
vam imprimebat, & crustam tenuio-
m reddebat, ut virgulæ dividenti faci-
is cederet. 11. Spiritus salis *armoniaci*
hil imprimebat. 12. Liquor *nitri fixi*
um reddebat pellucidum, & nonni-
l rubicundum. FINIS.

ADDITAMENTUM ad Ca II. *de Lapide Grünwa densi.*

CIrca hunc egregia non tantum
cit experimenta Nobil. & Exc
Dn. D. CHRISTIANUS MENZEL
Ser. Elect. Brandenb. Consil. atque
chiater: verum eadem etiam, quam
fervente jam impressione, peculiari
nos data Epistola complexus est. E
ipsam autem, cum ad illustrandum
II. *Destillatoria* nostræ faciat, auctarii
co hic subungere visum fuit.

*NOBIL. atq₃ Experient. Domi
Collega & Amice honora-
tissime.*

ROganti, ut quædam ex Observatio
bus meis Chemicis tuæ adjiciam De
latoriæ Curiosæ, denegare id ob mult
quæ à juventute fere nobis interco
a

nicitiam, ægre possum: etiamsi delite-
re potius, quam inclarescere scriptis
mea sponte, vel cum aliis semper de-
eravi. Unicam igitur communico
observationem, omissis fere infinitis,
æ ad tuum *Cap. II.* spectare videtur,
ca Lapidis cujusdam labores Chemi-
s, quem à natali loco *Grünvaldensen*
co. Is repertus est hic prope Beroli-
m à me & aurifabro Rhevvend adhuc
ente A. 1663. M. Majo juxta sylvam,
æ vulgo dicitur *der Grünwald* / ope
storis cujusdam pueri, qui locum no-
rat, atque eum nobis monstravit. Con-
et hic lapis ex metallis Ferrum & Cu-
m: ex succis autem metallicis Sul-
ur & Vitriolum, quæ in Marchasita
rea, qua Lapis hic abundat, latent.
anc itaque *Marchasitam*, quæ Græcis
rites dicitur, selegi ex Lapide, eamque
pollinem redactam solvi in Aqua for-
quantum solvi poterat: Solutionem in
ena posui ad evaporandum, & restitit
ateria in fundo rara, spongiosa, coloris
eo-sulphurei. Super hujus materiæ
item fudi

F 3

1. Spi-

1. *Spiritus vini* optimi aliquid, ut dissolverem eam atque digererem: & eo statim omnia atra ac nigerrima reddebantur.

2. Super aliam hujus materiæ partem stillavi *Olei* vel *Liquoris tartari* aliquam quantitatem, & subito factus fuit strepitus atque ebullitio, & inductus fuit color ruber brunnus, crassus tamen & obscurus.

3. Huic liquori filtrato immiscui *Spiritum sulphuris* acidum, & emerfit color sanguineo-cocceus, elegantissimus, rubrum ni adinstar splendidus & transparenter remanente in fundo sedimento crasso nigro.

4. Isti liquori rubineo superaddidi aliquot guttulas *Solutionis Lunæ* aqua tibi paratæ, & dicto citius coagulabatur præ liquorem hæc Lunæ Solutio in coagulum album niveæ instar pinguedinis aut ovi albuminis cocti, quod post remanentem aliquam calcis adinstar niveæ fædum petiit, retinente suum color sanguineo-cocceum liquore.

5. Postquam hunc elegantissime rubeum Liquorem ad siccitatem usque extraxissem, remansit in fundo *Sal nitreus* Nitri instar lanceolatus aut crystallatus. His Crystallulis superfudi *aquam tartaram simplicem*, & solvebantur in ea facillime, remanente liquore claro, limpidissimo & diaphano, ut aqua simplex clara. At cum ei addidissem Liquorem sive *Oleum tartari* commune, subito pristinus color sanguineo-cocceus rediit.

6. Est mihi *Liquor tartari* cum mineris auri Hungarica digestus. De hoc Oleo vel Liquore cum aliquot guttulas instillassem, totus liquor evasit coloris caeruleo-viridis.

7. Accepi denique etiam supradicti Liquoris sanguineo-coccei Unciam circiter, eique saltem unicam guttulam de *Solutione auri* per *Aquam regiam* parata instillavi: momento citius totus liquor colorem hunc eleganter rubeum & sanguineum perdidit, versusque in aureo-luteum, qualem nempe ipsa Auri solutio possidet, adinstar Solis siderum re-

gis nubes discutientis, omniaque per
imperio lumine suo adimplentis.

Cæterum omitto hic plurima alia
circa hujus Lapidis labores phænomena
Chemica, quæ mihi animo exciderunt
etenim menstruo etiam quodam sanguine
neus ille liquor statim in aquam claram
diaphanamque transiit. Aliud menstruum
eundem liquorem in violaceum, aliud
in alium transformavit colorem
Reservo adhuc *Pulverem cæruleum* ex
hoc Lapide paratum, qui sua pulchritudine
Cæruleo montano, sive *Bergblau*,
non cedit. Quamvis fatear, quod nullum
vere colorum genus, quo Pictores
hodie utuntur, detur, quod mihi ex
Metallorum atque Mineralium calcibus
varie paratis non resultaverit. Trans-
mitto hic simul frustum Lapidis illius
Grunvvaldensis, ut si lubet, ipsemet ex-
periri recensita superius phænomena
possis. Mitto quinetiam portionem *Mi-
rabilis violacei*, ita vocati à Gebero Ara-
be *lib. I. Summæ Pefectionis suæ cap. XXVIII.*
quod mihi nudius tertius ex cal-
cina-

natione Veneris cum Sulphure obtigit.
 Colophonis loco addam, quod mihi in-
 dit experimentum circa biliosum li-
 quorem in vesicula fellea contentum.
 hoc olim, ante viginti annos, dissolvi
 quid Aloes rosatæ vel depuratæ, & ver-
 s est viridis ille bilis color in vere san-
 guineum: cujus rei considerationem ne-
 mini non frugiferam æstimo. Vale. Da-
 tum raptim ex museo meo, die 8. Mar-
 ti 1674.

Excell^e. Tuæ

omni studio addi-
 tissimus

*Christianus Men-
 zelius.*

ADDITAM. ad Cap. III.

Pag. 14. lin. 17. *liquoris.* add. Ne
 quid de *Sublimatione* [v. g. Stibii cum
 oleo armoniaco] dicam, cujus interventu
 preciosâ itidem eolorum varietas in Capi-
 tulo emergit.

ADDI-

ADDITAM. ad Cap. IV. de
*Tinctura diuretica, quam vulgo
 Solarem nuncupant: itemq; de La-
 teribus singulare Experimentum
 Nobil. & Excell. Dn. D. CASPA-
 RIS MARCHII, qui sequentibus
 ad me scriptis literis utrumqu
 proposuit.*

Nobilissime atque Expe-
 rientissime Vir, Fautor & Ami-
 ce plurimum colende.

Postquam non ita pridem, per
 singulari Tuâ, quâ clarus es, humanita-
 te, perlegendum mihi concesseras *Cur-
 osum* tuum, quod nunc sub prælo fuda-
Scriptum, cogitare cæpi, numquid mi-
 minisse possem è laboribus meis Chym-
 cis Experimenti unius alteriusve, cum a-
 gumento, quod tractas, cognationem a-
 qua

quam habentis: & ecce in mentem venerunt bina, Tibi fortasse non minus nota, nondum tamen, si bene memini, in eleganti isto Scripto tuo allegata. In utroque aureus color alembicum transit; in *unô* liquori spirituofo, in *altero* Salis sic satis volatili inhærens. Nôsti Vir Eruditissime, quomodo ex Minera Animionii Ungarica, Nitro, Tartaro, & Sicicibus, iis præsertim, qui auriferi censeantur [additô secundum aliquos etiam Sale Armeniaco] optimè mixtis, & in instrumentum certi generis igni aperto commissum projectis, eliciatur Liquor iste sat celebris, & contra Calculum, variasque Obstructiones, ut & impuritates sanguinis à pluribus insigniter commendatus, qui, quod in primâ illa destillatione aureo colore fulgeat, haut facile cupiam admirationem parere poterit, cum vera sit solutio Salis ac Sulphuris ex diversis illis materiis violentiâ ignis expulso- rum, quemadmodum nemo miratur Spiritum salis communem parili ferè colore præditum, cum rectificatio ejus per
Re-

Retortam moderatiori igne instituta ostendat, quantum corporei salis ante rectificationem continuerit, quô segregatô, Spiritus iste salis rectificatus prorsus existit diaphanus & omnis coloris expers. De nostro autem modò dicto Liquore aureo mihi non semel innotuit, quod rectificatus, etiam plus unâ vice, tincturam tamen auream præ se ferat, etsi priori minûs saturatam: id quod intimiùs ac sub volatilitatis quidem statu, uniti Salis Sulphurisque indicium est.

Alterum, quod afferô, *Experimentum* haut adeò cognitum est, aut in Chymicorum, quæ mihi quidem legere contigit, Scriptis propositum. Notum cuivis, *Lateres* coctos *rubicundo colore* undiqueque perfusos esse, quem colorem si quis separabilem ab his mihi olim narrâisset, ei fidem certe minorem tribuissém, quàm istis, qui à *Corallis Tincturam* seu colorem rubeum separari posse contendunt; id quod, quoad colorem, ut est vel habetur nuda qualitas, pro impossibili facile habeo; respectu tamen cujusdam portio-

nis

his substantialis [quam coloris istius potissimum subiectum agnosco] à Corallis in certa menstrua receptibilis, inter impossibilia male referri puto. Accidit tamen, ut experientiâ cognoverim, *rubedinem*, aut *rubeum potius istud*, quò intimè tinguntur *Lateres*, separari in tantum ab iis posse, ut nihil ejus in his maneat residuum. Paraveram nempe *Spiritum Salis Armeniaci volatilem urinosum*, assumpto in præparatione Alkali aliquò lixivioso, uti moris est, adeoque obtinueram libram unam atque alteram *Salis ex utroq;* Alkali nempe & Armeniaco compositi, ex quò cupiens extrahere Spiritum, consuetâ maximè methodò, miscui istud cum *triplo pulveris Laterum*, ac per Retortam igne nudo pellere tentavi Spiritum, ast non obtinui quod volui: Liquoris enim pauculum quid extillabat. Prodibat autem *Sal corporale* atque *in tantum volatile*, progressu temporis *Collum Retortæ opplens* prorsus, unde rumpi eam tandem necessum fuit, quâ exemptâ, sal omne sublimatum adverti in col-

collum ac superiorem Retortæ partem,
croceò colore tinctum, & relictum Late-
 rum pulverem omni colore orbatum, ci-
 neri fere similem. Quod sanè *Coloris* è
corpore tantam vim ignis experto extra-
cti, & *per alembicum acti* Experimentum,
 uti consideratu dignissimum: ita Tuis
 Vir Nobilissime, Experimentis adjici,
 non poterit, credo, non esse gratum.
 Vale, &, quod hætenus egregiè præstas
 publico rei literariæ Bono feliciter stu-
 dere, meque amare perge

Tibi

Berolini, X. Martii
 An. M. DC. LXXIV.

ad quævis amoris officii
paratissimum

Casparem Marchium, D
 Consil. & Archiatr. Ele-
 ctoralem.

Non-Entia
Chymica.

THE

LIBRARY

P R Æ F A T I O.

 Um ad finem properaret libellus noster *De ratione ducendi liquores coloratos per alembicum*, rogavit Bibliopola, ut annecti finerem Tractatulum alium, invenit oppido nunc rarum, cui titulus: *Notitia Chymica*. Impressus is est ante hos viginti circiter annos Francofurti ad Mœnem apud Thomam Matthiam Gœtium, eaque ipsa exempla adeo mox fuerunt distracta, ut in tabernis librariis nulli prostaret amplius.

Renui primum, veritus scilicet, ne Alchymistarum in me bilem concitarem omnium: imprimis quod opinabar, ab Autore Mercurium antimonii, & fortassis alia etiam nonnulla fuisse in Catalogum hunc relata, quæ jure merito inde eximi, in classem ENTIUM VERORUM reponi possent.

Consensî tamen denique, tum ob alias rationes, tum quod videbam, *Guernerum Wolsincium* excellentissimum nuper seculi nostri

nostri Medicum, & qui Chymiam in Artium formam redigendo, universos ante se Didacticos superavit, de præsentis Opusculi tam egregie sensisse, ut eundem in librum Chymiae suæ VI. pene totum transtulerit nominando *Argumentum scriptiōis herocum, scriptumq; ipsum felicissimi ingenii, judicii & omnigenæ experientia factum.*

Quid obstat igitur, quo minus ea conjungantur, quæ ob materiæ affinitatem jamdum conjuncta videntur, & quæ semel sociata vel ipsi Naturæ Amasii dissociari nollent? Neque istæc ita componi, ipsi *Dominus Rolfincius*, qua fuit in nominis suæ cultores humanitate, ægre, ut arbitror, tulisset. *Dominus Utis Udenius* hic in scenam post aliquot annos iterato prodit, at seipsum potentior nunc ac bellicosior, ob sociata *Rolfincii* valida suffragia. Habebunt jamdenuo, quo diligentiam suam exerceant latissimum campum *Non-entium* vindicantes: nos cum Apelle post tabulam seculi latebimus. B. V. LECTOR, & his benignè frui. Berolini d. 24. Martii Anno MDCC LXXIV.

J. S. Elsholz

UTIS UDENII
NON-ENTIA
CHYMICA,

Sive

CATALOGUS EORUM OPERUM,
operationumque Chymicarum,
æ, cum non sint in rerum natura, nec
esse possint, magno tamen cum strepitu
vulgo Chymicorum passim circum-
feruntur, & Orbi obtruduntur.

J. C. Scaliger

Epidorp. lib. IV.

INANIA PHANTASMATA

Coagmentatio vanida, copulatioque,
Phantasmata quas pariunt cogitationum :
Quam multa parat misere, tam pauca reportat :
Se farta, sui que jacens erroris inanis.

CA

ANDIDO, ET CORDATO
LECTORI
Salutem, & Veritatem.

NON-ENTIA tibi damus,
LECTOR. Quid, malum, das,
inquis, quod non est, quod non
existit? At damus certe, sed
ratione, qua Autores ipsi illa, id est, titu-
sine re, vacua phantasmata, somnia fe-
citantium, cassa & inania verba. Nec
damus, (non ista nobis professio,) quàm
aliis jam data, & artificiose, subtiliter,
ignog, ingenio (nam quis hic desideret
genium!) excogitata reddimus, ac repe-
tus brevi ac simplici nomenclatione. In-
rem saltem consignavimus, ac summa no-
na: omnia, omniumq, apparatus sigilla-
r, curiose, prolixè describere, quid operæ
tiii esset? satis superq, hæc Utopia alias à
s tum inventoribus, tum sectatoribus ce-
rata est: nec nos ad eam rem magistri
mus. Necessum esset, ut quot annos septem
atres dormiendo transegerunt, somniaret

quis in bicipiti Parnasso, qui velit hæc se te satis, & condignis modis deformare. Quæstio vero, quæris iterum, & unde illa? Metaphysicum me jubes esse, qui ægre sum. Dicam tamen aliquid. NON-ENTIA dicuntur, quibus esse nullum competit, remotione mentis. Seu, ut magis perspicue verbisq; vulgaribus dicam, quæ cum nihil omnino sint, tamen aliquid putantur esse. Sic, ubinam terrarum invenire licet Iætarum Chimeras? ubi Centauros? ubi cos aureos montes servantes? ubi centum Briarea? ubi ex semente dentium aguinorum prognatos milites, & id genus lia infinita, nisi in cerebellis hominum fingentium, & imaginantium, ubi & nascuntur, & educantur, totumq; suum habent esse. (oportet nos interdum parum bare loqui in re præsentī.) Pari ratione scire aveas, ubi querendum sit unguentum melleum, succosus argenti liquor, odorum candidissimum margaritarum, sua rubens coralliorum pinguedo, dulcissimus chalcanthi latex, & horum similium plus quam myrias integra: Chymicorum n

illorum delicata ingenia adi, in quorum
 u postquam à subtili fictione, seu (ut lo-
 ci amant ipsi,) fortiter exaltata imagi-
 natione, hoc quicquid sunt acceperè, suavi-
 & molliter conquiescunt : alias nullum
 universa rerum natura de illis offendes
 estigium. Nec enim Patriam mutant, aut
 ans mare currunt. Dulce illis natale so-
 m : ubi nata sunt, ibi perpetuo hærent, sta-
 lantur. Modus quoq, quo hæc producun-
 r, idem prorsus cum præcedentium. Ex
 on-entium fictorum genere utraque si-
 dubio gloriantur esse. Atque hæc non,
 si ad naturam & exemplar eorum, quæ
 apse sunt, componuntur, consinguntur vé.
 e veris conceptibus, præpostera & absur-
 mentis opera, falsi exsurgunt. Nisi ocu-
 usurpaverit, aut animo receperit Poeta
 eciem leonis, draconis, capra, nunquam ex-
 de efformaturus est monstrum horrendum,
 forme, ingens : quod sit

ὅδε λέων, ὅτιθεν ἡ δεινότης, αἰὲς τε χιταίρα.
 Nec Chymicus Poeta, nî & chalcanthum
 verit, & ex quibusdam rebus, ignis vi
 durgente, liquores exstillare, & nonnulla,

*cum degustantur, grata dulcedine lingua
delibutam reddere, unquam tibi ex atr
mento sutorio eliciet dulce nectar. Adeu
dem modum res sese in cæteris omnibus h
bet. Nihil tam inusitatum, tam absurdu
est, quin fingere possit Poeta: & illis nost
dicta ista fortiter exaltata imaginatio pr
ducere potest, quicquid volunt, vel oculis co
tuentur, uti ipsimet jactitant. Hinc, quæ
admodum verum est illud,*

Multa quidem scribunt, sed non cr
denda Poetæ:

Non minus certe verum erit:

Multa quidem dicunt, sed non crede
da Chymistæ.

Et ut olim

-- --

Pictoribus atque Poe

Quidlibet audendi semper fuit æq
potestas:

Nostrò seculo

-- --

Ciniflonibus atque Poe

*eadem rectius indulgebatur. Vides, quæ
belle conveniat Chymicis istis cum Poet
sed istis, inquam: fingere nimirum, & in
ginari potentibus. Quibus, si differentia ca*

quo rectius ab aliis, qui eo ingenio, iisq;
 oribus non sunt, discernantur, titulum
 oetæ (ut nos jam fecimus) insuper addas,
 escio an male faceres, aut nullam ab illis
 siniturus gratiam. Pluribus sane posset,
 & digna esset tam germana cognatio horum
 aterculorum, illustrari & deduci. Nam
 & præter ea multa specialia, eaque pulcher-
 ima Emblemata communia habent, quibus
 ximie exornatur. Aureum seculum apud
 Poetas celebratur, nec minus apud Chy-
 ronicos. Summa beatitudo, summum bonum
 in eo ipsis repositum est. Quin cum Jasone
 ad Colchos navigant, Tauros igni vomos ci-
 urant, Dracones pervigiles consopiant, &
 ætera monstra peragunt: scilicet ea quoque
 le causa omnia, ut Phryxeam pecudem de-
 lubant, (paullo magis poetice loquimur,
 quia cum meris Poetis nobis res est,) & au-
 rea pelle nitidi domum revertantur. Quid
 nemorem, quam similes se præstent Herculi,
 utque reliquis Heroum? ut mirer, quare e-
 us Jupiter non in Divorum Concilium trans-
 cribat, aut

-- -- inter cava nubila raptos

G 5

Qua-

Quadrijugo curru radiantibus infera
astris?

Quaquam & hoc fortasse, si somniant, ipsi contingit. Sed de hisce, utut non absque delectatione dicentur, & forsan etiam legerentur, jam declamare commodum non est. Illud potius dispiciendum, an etiam sine conueniant utrique? Quid propositum est Poetis?

Et prodesse volunt, & delectare Poetæ, summus ait Poeta. Posterius quidem nostris Chymicis denegari non debet. Nonne enim se, atque alios mirum in modum delectant tam bella, tam suavia, tam egregia, tam inaudita, tanta rerum varietate admirabili. aut somniantes, aut in somniis visa aliis referentes? Nulla, credo, somnia, quæ unquam eburnea Homeri porta egressa fuere, tantæ voluptate dormientium mentes demulcerant, quanta hæc illos, quorum animis semel recte insederunt. At vero, possuntne etiam in priore committi? prosuntne Chymici fabulatores? Haut puto. Magna hic disparitas. Contruncata patrimonialia, dilapidatæ opes, lacerata res familiaris, deperdit.

vale

valetudo, bonæ horæ pessime collocata, salu-
 es & vitæ agrotantium periclitata, labe-
 dictatæque, strages animarum insontium, se-
 ra pœnitudo, infame nomen: immo pro re
 ata nonnunquam dira crux, & extrema
 desperatio. Qualia hæc tibi videntur esse?
 Quales fructus, aut præmia putes ista discin-
 ti, & male feriatî animi? Apage ista!

- - Nocet empta dolere voluptas.
 animum, irritum, ne dicam stolidum est, se-
 tari ea, quæ nusquam sunt, nusquam inve-
 iri queunt. Iniquum vero, & minime tole-
 andum, ex Natura, optima Parente, liberali
 nutrice, Dei ministra, ea extorquere velle,
 tiam cum convitiis, & ingratiis, quæ ipsa in
 manu non habet, quæq; à sancto, justo, benefi-
 cio Conditore suo nunquam accepit. Sed tem-
 pero mihi. Ast, ô bone (rursum objicis) quis-
 quis es, qui ita es Zelotes, undenam scis, &
 erto audes dicere, ista Chymicorum opera es-
 se nihili res, seu ut appellas tu, NON-ENTIA?
 Rogo: undenam gentium cognitum habes,
 Chimæram, verbi gratia, non esse in rerum
 natura? An unquam capta est, & in plagas
 venantium incidit? unde tibi de Cerbero
 con-

constat? an ullus nostro aeo Hercules extitit, qui illum Tibi, ex Orco extractum, ante pedes conspiciendum deposuit? Quisquis es OPTIME LECTOR, qui ita judicas, si tibi candida, generosa, & soli veritati, non autem vagis opinionibus, aut auræ populari addictus mens est, cum RATIONE (quod monent omnes sapientes) EXPERIENTIAM sequere. Ea te non patientur errare, neque in dubio amplius harere. Non meum est: nec, si esset, liceret jam operosis demonstrationibus omnia tibi approbare. Et hoc jam ante maximam partem à viris eruditis, & veritatis studiosis factum est: neque quisquam rectius, & certius harum rerum demonstrationes præstabit quam tute ipse, tibi. Ut ab initio dixi, me non fabricam harum Idearum adjuturum esse, ita nec de industria hic earundem destructioni, aut abolitioni incumbam. Quamquam nec destrui, aut aboleri recte possunt cum nihil omnino sint quidem. En, quanta subtilitas iis inest! Enumerare tamen hæc NON-ENTIA, & suo quoque nomine designare placitum est: tum, ut unum quasi sub conspectum veniret tam lepidum contubernium

& al.

& altius de iis cogitandi & meditandi super-
 ditaretur occasio, illis præsertim, qui præ cæ-
 teris veritati, & artium integritati student:
 ut qui verbis, & monitis amicis vinci-
 possunt, atque non iecti etiam sapere discunt,
 hoc officium non desiderent, & à periculis &
 fraudibus sibi caveant. Nec tamen omnia in
 catalogum relata sunt: qui enim possibile fu-
 set?

Nam neque quam multæ species, nec
 nomina quæ sint,

Est numerus.

Præcipua saltem, maxime obvia, & in uno-
 quoque genere eminentissima sufficiat anno-
 ta esse. Addi possunt, si visum fuerit, quæ
 current porro. Sed & hoc monendus es, A-
 RTICE, vocabula & nomina quævis proprie,
 in genuino suo significato esse accipien-
 da: scapham appellamus scapham, ligonem,
 gonem: Tincturam, Tincturam veram, non
 cum quendam mendacem. Quare etiam
 re semper descriptionem brevem titulis
 adjunximus, & ex mente quidem autorum,
 hac in parte error committeretur. Ea no-
 mus, quibus vocabula propria, & genuina:
 reliqua,

reliqua, quibus ea nonnunquam citra meritum apponuntur, aliter dijudicanda sunt. Vnde, & si credere renuis, EXPERIRE. Quicquid autem feceris, & quascunque in parte versaveris, nullo etiam relicto intentat spondeo tibi & respondeo, BONE LECTORIS piscaturum te esse in aere, venaturum autem in medio mari: & si recte sensibus & ratione tua usus fueris, nobiscum sensurum & passurum ultro, omnia ista Chymicorum portenta, & magnifica (ut ipsis placet) operum esse nugas meras, ineptias, inanias, vana libidinia, & si quid amplius, quo digna sunt, illa dici potest: uno verbo, ut nos appellamus, NON-ENTIA.

UTIS scripsit, Anno ab exoculuto Polyplimo, clō. clō. lōccc. xxx. aut circiter

Index Capitum.

- Cap. I. Non-entia chymica ex Vegetabilibus.
 II. Ex Animalibus.
 III. Ex Lapidibus.
 IV. Ex Mineralibus.
 V. Ex Metallis.
 VI. Non-entia communia.
 VII. Non-entia in Transmutatione Metallorum.
 VIII. Excusatio.

Cap

Cap. I. NON-ENTIA CHYMICA ex Vegetabilibus.

1.

Resuscitatio Plantæ ex cineribus: vel secretum ex cineribus, philosophice, vel quocunque modo paratis resuscitandi plantas, vel herbas, spiritualementem vel elementalem ad modum, ita ut vitro inditeres, vel aqua, in qua herba quasi seposita latet, calore saltem modico accedente, totam speciem, & formam vivæ plantæ pulcherrime, explicatissimeque præsentent, ut nulla neque in colore, neque in figura, aut cæteris ejusmodi accidentibus sit differentia: calore vero accedente, & desinente, rursus ut confidantur heres, aut aqua, speciesque una pereat.

1. *Mercurius vivus, seu argentum vivum*

vum currens, & verum, ex ipsis Vegetabilibus extractum.

3. *Sal purgans herbarum*, non minus vel etiam efficacius, quam herbæ ipsæ integre, ex quibus destructis sal iste reveseparatus fuit.

4. *Essentia vel Tinctura Sacchari*, & summa, & ex multis partibus in una quasi coacta insit dulcedo: ut tres, quatuor guttulæ de ea tantum in edcorando præstare possint, quantum in grâ ejus libra.

5. *Essentia vini singularis*, cujus guttupaucæ aquæ instillatæ, eam continuo vinum optimum præstantissimumq; convertant, quod nulla re à nativo differimmo ei potius præstet: totamque veri hypostasim, Tartareum videlicet ritum, &c. in se contineat.

6. *Destillatio legitima gummi Benzæ* seu asæ dulcis, & per hanc elicitedum, limpidum, pingue, gratissimum, a que ulla additione extranea.

7. *Olea odoratissima, sincera, non combusta, nec graveolentia ex myrrha, bde.*
sty

grace calamita, caphura, ladano & similibus per vesicam aut alia instrumenta, eniter exstillata, nec aliis additionibus adulterata. In hisce tota vis odoris, quæ ntea per bonam materiæ portionem dispersa erat, extracta, collecta, unita, ut loquuntur, concentrata esse debet, erinde ac prior illa dulcedo ex saccharo, & vinositas, ut ita appellem, ex vino.

8. *Aqua vel Spiritus ex herbis purantibus destillati*: qui soli per se purgent virtute earum herbarum, ex quibus per distillationem elevati fuerunt.

9. *Solutio sacchari per vini spiritum purissimum, rectificatissimum, seu ab omni prorsus aqua separatum.*

Cap. II. NON-ENTIA ex Animalibus.

I.

Mercurius vivus, seu verum argentum vivum ex sanguine animalium educum.

2. *Zibetha ex stercore humano, vacci, vel alterius animalis, quæ nativæ &*

H

genu-

genuinæ Zibethæ prorsus non dissimil
sit, aut ei cedat, sed eandem fragran
tiam exhalet, iisque viribus pollea
Hanc nonnullis Zibetham occident
lem appellare placet.

3. *Homunculus secreta ratione in v
tro, vel ampulla Chymica fabricatus,*
quo omnem scientiam, universamqu
naturam, & ejus mysteria, præsertim v
ro Lapidis Philosophici confectione
discere liceat.

4. *Tinctura, seu extractum mellis,* su
vissima, & odoratissima, quæ non
solutio integri, aut destillatio vulgaris
sed extractio vera partis istius, in qu
tota virtus mellis, odorisvé ejus, & du
cedinis resideat, menstruo convenien
peracta. Essentia aliis etiam vocatur.

5. *Essentia, Quinta Essentia, Moschi,*
Zibethæ,
Ambræ,

(addamus ob affinitatem
in quibus odor, & virtutes incredibi
modo sint auctæ, & exaltatæ. Extr
etior

ione singulari subtilissimarum partium
x unoquoque sunt paratæ.

Cap. III. NON-ENTIA ex Lapidibus.

I.

Omnes aquæ, liquores, spiritus, salia, olea, tincturæ, essentia, extracta: & omnia omnino, quocunque nomine vententur, quæ nequeunt fieri, aut parari tra realem subjecti sui destructionem, in partes componentes resolutionem. Inprimis vero, & specialiter hic ninent:

2. *Oleum, sal, spiritus, essentia, Quin-Essentia Margaritarum.* Quantum ec cordi languenti, Hecticis, ematis &c. robur addant, dici non potest.

3. *Tinctura Coralliorum vera*, rubundissima instar rubini, odore gratissimo, viribus nobilissimis. Ad hanc le-time præparandam tot Processus duant, quot sunt muscæ in Armenia, aut bêtæ in Germania.

4. *Spiritus eorum ardens: Oleum* *brum pingue: Essentia, &c.*

5. *Sal item crystallinum*, ex toto separatum, in quavis aqua solubile: & *Lactum eorundem*, quod tam dulce sapit ac si ex lacte Junonis prodiiisset.

6. *Oleum, & liquor sincerus Crystallinum*, quæ non sint integri solutionis sed insita eorum humiditas.

7. *Tinctura, Essentia, Olea, &c.* Sapphiro, Smaragdo, & cæteris lapidibus pretiosis.

8. *Essentia crystallina Oculorum canorum* quæ linguam instar sacchari dulcissimi afficit.

Quin etiam:

9. *Graduatio Magnetis cum Oleo ferri Paracelsica*, qua ejus vis ἐλκυστική, seu attractiva ultra modum augeatur.

10. *Essentia Magnetis*, in qua virtus subtilissima, ex toto corpore extracta contineatur.

11. *Tinctura Smiridis*, non aliter, veræ solent tincturæ, à corpore suo parata. Aureo sulphure hæc Tinctura ab

undat, quod bene nota, qui aurum
adere volueris.

12. *Essentia lapidis Armeni,*

Lazuli,

Judaici,

Bezoar, &c.

13. *Gemmae, seu lapides pretiosi, ut &*
realia, & Uniones factitii, qui vel cum
naturalibus paria faciant, vel iis certe
non multum cedant: essentia vero, mi-
serationis, aut compositionis eandem o-
mnino rationem habeant: nec minus
virtutibus præclaris se commendent.
Præparantur vero imprimis & componun-
tur, si corpori ad hoc opus habili (v.
scilicet purissimo crystallo) & artificiose præ-
parato addatur, & una cum eo figatur
in cinctura alicujus metalli, vel calx, vel
mercurius, aut oleum, totumvé metallum,
vel aliud ejusmodi, prout hæc vel illa
gemma est fabreficienda.

Ex. Gr. Rubinus coquitur ex liquore
crystalli pellucidissimo, & ex Tinctura
coloratissima. Smaragdus ex eodem cor-
poris, & ex anima Lunæ cærulea, &c.

H 3

Hoc

Hoc pacto etiam *duplicari*, & in graduiorem molem augeri possunt gemmae & margaritæ, &c.

Liquores, vel parum illud humidum quod ex magno cumulo Oculorum calcari, margaritarum, & aliorum ejusmodi crustaceorum extorquetur, vel alio pertinet: vel si quis hic excipi vellet per nos licet, si cætera modo recte intelligantur.

Cap. IV. NON-ENTIA ex Mineralibus.

I. EX VITRIOLO, seu Chalcantro.

Spiritus, seu oleum vitrioli dulce. Ducto ei vera & innata sit, per singularem operandi modum elicit.

Spiritus vitrioli volatilis singulari & diversus à vulgari: admirandæ virtutis in Epilepsia, & Apoplexia.

Spiritus vitrioli viridis, nativo colore ita refulgens, ut is ei non accideret tal

alis, aut per contagium metallicum infectus sit.

Sal Vitrioli dulce, seu sapore amabili, & à vitriolaceo prorsus alieno.

Extractio Tinctura peculiaris, & Sulphuris pretiosi elegantissima.

Sulphur anodynum Vitrioli, quod suavissimum hominibus, quin & gallinis inducat somnum: quodque omnes dolores acutissime consopiat, absque ulla *αρωσσει*, viriumque potius corroboracione.

Anima Vitrioli aquæ summæ (in qua dissolutum est vitriolum) innatans, & inde abstracta, Philosophiceque præparata: mysterium in morbis gravissimis.

Spiritus Vitrioli genuinus, in tenebris resplendens instar carbunculi, odorem de se spargens gratissimum.

Spiritus vitrioli Veneris, aut Martis, seu cupri & ferri, qui peculiaribus, & aliis virtutibus ex cupro, vel ferro adactis præditi sint, quam ex nativo, & vulgari chalcantho elicit.

Essentia, seu arcanum vitrioli singulare, ex sulphure seu oleo vitrioli optimo rectificato, rubicundissimo, suavissimæque præsertim Veneris & Martis conjunctis, & Mercurio ejusdem, seu salis sincero & linguæ gratissimo, compositum. Medicina hoc arcanum est universalis, & thesaurus talis, qui potest omnes fere curare morbos.

Et si quæ sunt aliæ ejusmodi *Essentia* & *Quinta essentia, arcana*, &c. ex vitriolo, quorum vires mirabiles sunt, non minus, ac mirabiles eorundem præparationes.

Spiritus Vitrioli, suapte natura odoratissimus, instar ambrae, aut aromatum fragrantissimorum.

II. Ex STIBI, seu Antimonio.

Præparatio antimonii quævis, per humores prævos per alvum, vel inferiora tantum educens, & tam blande, & cure quidem, quam non Manna, Rhubarbarum, Syrupus rosarum solutivus & a

alia de genere hoc mitia catharrica.

Omnis omnino liquor, quocunque modo vocetur, ex ipsissimo Stibi revera, & non per accidens eductus, aut elevatus: & sigillatim.

Olea antimonii (vere & proprie dicta) omnia dulcia, fixa, incombustibilia, pinia, sulphurea, &c.

Acetum antimonii, seu liquor acidus essentialiter suo subjecto insitus, & non cedente extranea humiditate collectus.

Tinctura antimonii quæcunque genuina, dulcissimæ, sanguineo rubore spectabiles, virtutum autem excellentissimarum, supra quam credi potest.

Vera Essentia, Quinta Essentia, Extracta ex antimonio.

Hydrargyrum ex Antimonio resuscitatum.

III. EX SULPHURE.

Oleum sulphuris, dulce, pingue, & refinofum, destillatione ex toto corpore separatum, & extractum.

H s

Tin-

Tinctura sulphuris itidem extracta, non vero, quæ tantum sit solutio integri corporis cum menstruo ita subsistens.

Vitrum sulphuris, seu fusio ipsius sulphuris in massam lucidam, & transparentem, ut solet alias Antimonium fundi.

Spiritus sulphuris dulcis, alius prorsus vulgari acido, nobiliorumque qualitatum.

Essentia, Quinta Essentia sulphuris.

Lac sulphuris proprium, seu lactea, baque substantia, nulla re alia admixta ex solo sulphure parata. Lac sulphuris officinarum aliud est.

IV. EX TARTARO.

Tinctura salis Tartari, ex ipso sale vero extractione separata, non vero, quantum sit particula aliqua ipsissimi corporalis adhuc salis in liquore affuso soluta, qui per accidens exinde conretur.

Essentia, Quinta Essentia Tartari deslat.

tionem repetita ex calce Tartari extracta, mobilior, quam aliàs est salis Tartari cum spiritu vini solutio.

V. EX TALCO.

Oleum Talci, seu balsamum ex eo temperatissimum, verum, genuinum, summi cosmetici, & sanitatis præsidium. Locis inunctæ squalidæ, & rugosæ veterum pelles, continuo juvenilem nitorem, & gratiam recuperant. Cutis maritarum instar splendet, adeo ut omnes venulæ transpareant, & vinum rucundum, si bibatur, guttur transluceat.

Spiritus ex eodem Talco.

Calx Talci vera, seu calcinatio Talci sine actuali.

Tinctura, Essentia Talci, ruffi præferenda.

VI. EX SALIBUS.

Crystalli salis communis dulces, saccharum instar, non fortuitum, & mendacem,

cem, ex commistione aliarum rerum saporem referentes, sed ut insita ipsis & congenita dulcedo hæc sit, in lucem saltem protracta, vel in actum deducta, eaque summa, gratissima, & index singularium virtutum, quæ in istis Crystal-
lis delitescant. Inprimis hic commen-
dandi sunt, qui per solam crebram solu-
tionem, filtrationem, coagulationem
sal dulce parant.

Spiritus, seu oleum ejusdem salis du-
cissimum quoque, & viribus nobilissim-
præditum, atque absque omni ad sa-
dum destillatur, additamento adjecto
(ut alias vulgari modo necessum est fieri)
paratum. Hoc vulgare oleum vero
spiritum multis parasangis nobilitate
præstantia superat.

Sal aliud diversum, & alius natura
quam sal erat prius, antequam destilla-
retur, ex capite mortuo, seu reliquiis
in Retorta restibilibus, post extractio-
nem spirituum elotum.

Tinctura ex hoc sale per spiritum pro-
prium extracta.

Qui

*Quinta Essentia salis, & extractio pecu-
aris, ex sale priore, & spiritu dulcium
crystallorum, &c. composita, in rubicun-
disimam speciem sese induens, dum
alore modico fovetur: divinarum pla-
ne virtutum, Thesaurus humanæ sani-
tatis: tota diversa à communi Spiritu sa-
lis acri.*

*Mercurius vivus ex sale communi
factus.*

VII. EX ALUMINE.

*Saccharum aluminis, seu alumen per
, & revera in gratisimam, evidentis-
simamque dulcedinem redactum, cujus
vis etiam internus nulli adversus, sed
potius amicus est.*

VIII. EX SALE ARMONIACO.

*Aqua, Spiritus, & quivis liquor ex
sale armoniaco, per se, & revera, ut in a-
s salibus extractus, nulla extranea hu-
miditate accedente, neque in quo inte-
grum,*

grum, seu, ut vocant, corporale sal ad
huc subsistat, ista humiditate saltem d
lutum.

IX. EX MARCASITIS.

*Marcasitæ potabiles, seu marcasitæ
liquorem sincerum, absque additame
to, redactæ.*

Essentia marcasitarum, &c.

X. EX ARSENICO.

*Oleum arsenici purum putum, absq
rei alterius interventu existens.*

Butyrum ejus eodem sensu huc pertin

Essentia, Quinta Essentia arsenici.

XI. EX TERRIS BOLARIBUS

*Omnis insitus, & non adventitius,
externe adherens liquor, aqua, humi
tas, spiritus, &c. destillatione, & ex
tione legitima separatus. Præsertim
spiritus ex Terra sigillata, bolo, te
mi*

ineralibus, &c. qui sua virtute aurum
solvere debent.

CAP. V. NON-ENTIA ex Metallis.

Omnes iterum omnino *Aqua, Spiritus, Tinctura, Essentia, & reliqua, quæ
parata, & à toto per dissolutionem avul-
sunt substantiæ: & in genere etiam,
Omnia menstrua prorsus insipida, & ab
uni acredine destituta, metalla nihi-
minus optime dissolventia: seu solu-
tiones metallorum per ejusmodi aquas
tæ.*

Ex AURO, seu Sole Chymico.

Aurum potabile irreducibile, Tinctu-
Essentia, Quinta Essentia, Oleum,
simum auri. Aurum ita præpara-
tum, exutum est prorsus sua forma me-
ta, & conversum (abjectis, & separa-
tissimis sordibus terrestribus) in succum, vel
humorem in quovis alio humido diffu-
entem,

entem, forbilem, bibi aptum, citra heterogeneæ rei additionem. Medicina ista suprema est omnium, cœlestis panacea, Panacea unica, illi

- - - nomina mille,

Mille juvandi artes - - -

Solutio, vel Extractio auri cum rebus pinguibus, & sulphureis, v. g. oleo cirmomi, &c.

Mercurius solis, quem Mercurius corporis vocant, seu argentum vivum currens, ex auro eductum absque ornatu fuso, per aquas, vel salia resuscitativa.

Sal ejusdem, & Sulphur quodvis, quo, mirum quantum gloriationum bique est.

Vitrum Solis, seu aurum transplendens cui solum & verum aurum materiam præbeat.

Spiritus vitrioli Solis singularis, singularium virtutum, quas ab auro habet, ferit.

Calcinatio auri, solo igne aperto, vel in oleo sale, vel re alia acri, & corrode addita.

II. EX ARGENTO, seu Luna.

Argentum potabile, seu Tinctura, Oleum, Lientia, &c. ex argento, instar succi viridis, vel cærulei vegetabilis, omnium cæcis morborum certa, & admirabilis medicina.

Spiritus ex ipsissima Luna athereus, Epistopæ summus domitor.

Sal Luna quoque, ex ipsius corpore excisum.

Vitrum Lunæ, seu Luna fusa translucida.

Spiritus vitrioli Lunæ peculiaris, virtutis argenti imprægnatus, uti prior ex vitriolo Solis.

Sublimatio crystallorum Lunæ, impuris vero per sal Tartari.

Hydrargyrum ex argento, seu Mercurius Lunæ.

Sulphur rubeum ex Luna.

Flores solis, & Luna absque dubio tam Non Entium seriem ornabunt.

III. EX CUPRO, seu Venere.

Tinctura Veneris, non solutio vulgaris
I
inte-

integri, sed ut in aliis Tincturis ver
præcedentibus, partis nobilissimæ, i
qua color virtutesque corporis præ
puæ hærent, extractio suavissima.

Sulphur ejusdem (aliis idem est cum
Tincturâ) sanguinei coloris, dulce, c
leosum, balsamicum.

Sal Veneris, non vitriolum, aut cr
ma ex metallo, & Spiritu salino: se
verum, purumque sal, gratum quin
tiam gustui, & amabile.

Oleum Veneris suavissimum.

Essentia, Quinta Essentia Veneris.

Mercurius vivus ex cupro.

IV. Ex Ferro vel Marte.

Conveniunt fere cum præcedentib
ex Venere: *Crystalli Martis dulces, & S*
ejus essentiale.

Oleum ferri purum putum, genu
num, suavissimum, seu *Mars liquidu*
sincerus, absque admistione solventis
subsistens.

Tinctura Martis, vel chalybis vera,
hactenus descripta fuit: *Essentia* item

s qualiscunque, in qua principia sum-
e depurata, & virtutibus efficacissima
ddita philosophice iterum unita sint.

Mars fulminans, seu calx Ferri strepi-
m edens, quemadmodum

Sol strepit, & per terricrepis ferit icti-
as auras.

Essentia, &

Mercurius vivus ex ferro.

V. EX SATURNO, seu Plumbo.

Sal Saturni verum, & proprie ex c-
s corpore separatum, dulce, amabi-
, miræ efficacix.

Spiritus item ejusdem purissimus, in-
immabilis (non minus ac spiritus vini
otilissimus) fragrantissimusque, ita ut
ter destillandum odorem quavis am-
a, moscho, aut rosis gratiorem, &
lentiorem exspiret.

Olea ejusdem flava, rubra, & quæ-
nque, de quibus similia, ac de præ-
dentibus prædicantur.

Mercurius vivus ex Plumbo resusci-
tus.

Tinctura, & Sulphur Plumbi.

Essentia, Quinta Essentia Saturni dul-
ces, suavissimæ, admirandarum virtutum.

VI. EX STANNO, seu Jove.

Eadem, quæ ex plumbo, ut sunt:

<i>Sal,</i>	} Omnia quoque vera, pulchra, at tificiofissime elabo- rata, & prolixius laudum elogiis condecorata.
<i>Spiritus,</i>	
<i>Oleum,</i>	
<i>Tinctura, Sulphur,</i>	
<i>Extracta, Essentia,</i>	
<i>Mercurius vivus,</i>	

Balsami quidem ex plumbo, & stanno
hoc sensu etiam huc pertinent.

VII. EX ARGENTO VIVO, Hydrargyro, seu Mercurio.

Preparatio Mercurii quacumque, quæ
dempta omni vi emetica, per alvum tan-
tum, & quidem blandissime ac secure, me-
re benignorum & lenissimorum purgant-
um, munus suum exequatur: immo, ni-
offendat vitiosorum humorum collu-
viem, quam aggrediatur, quiescat pro-
lu

is, neque quicquam molestiæ naturæ
inferat.

*Spiritus, aqua, oleum, & omnis liquor
mercurus ex ipso argento vivo destillatio-
ne extractus, & separatus. Certe infi-
nia hæc sunt Non-Entia, inprimis Olea
dulcia, de quorum suavitate, & admi-
rabili virtute nunquam dignis modis
dicuntur.*

Sal Mercurii verum.

*Tinctura Mercurii, Sulphur, Extra-
ctum.*

*Calcinatio Mercurii vera, per quam,
exhausta ipsius nativa & insita humidi-
tate seu aquea substantia, solæ partes
terrestres & aridæ supersint.*

*Fixatio Mercurii summa, & perfecta,
ita ut nulla arte, nulloque ingenio ex
vinculis suis expediri & liberari, seu in
cristallinam formam reduci queat.*

*Coagulatio Mercurii in Metallum, ut
scilicet argentum vivum cum salibus fi-
xantibus, & coagulantibus coctum, il-
lusque solis fortissime unitum, naturam
& formam metallicam plane induat,*

atque in ea etiam se fundi, & sub malleo instar metalli, duci patiatur. Quoniam etiam ob affinitatem pertinet *Vitrum sive Succinum Mercurii*, seu Mercurius fusus vitri splendorem referens.

Mercurius Philosophice crescens, sive *Mercurius solus vitro inclusus*, & igne decenter administrato excafactus, pulcherrime excrescens, instar arboris speciosissimæ, undiquaque frondibus, & pomis quasi, elegantissime simulatis exornatæ: ut nimirum alias ludere solent auro vel argento commixtus, quod tum amalgama vocatur.

De Mercurio ex vegetabilibus, animalibus & metallis resuscitando, dictum est ubique suo loco.

Cap. VI.

Communia NON-EN

IIA quedam.

Quintas essentias ex iis corporibus quæ vel plane nullam, vel saltem imperfectam sustinent analysin, et

Non

Non-entia, ad quæque notatum est. Quod si etiam ex iis, quorum principia quidem omnia vere separabilia sunt, Philosophi Quintas Essentias parare satagant, quæ non cum prioribus substantiis, ex corporibus resolutis productis, convenient, neque ex iis componantur: sed singulare quiddam adhuc, sublimius, & nobilius nescio, & nesciunt ipsi, quid) spirent: non dubito asserere, ea quoque esse NON-ENTIA.

Ens autem & primum Ens quid sunt? rerum nondum perfectarum quoad essentiam suam, sed in mineris suis latentium, & adhuc fientium (ut ita loquar) extractiones sunt, quæ diversæ, aliarumque sint virtutum, quam quæ ex perfectis, & genitis jam educuntur, parum obest, quin quoque sint NON-ENTIA. Præsertim vero ea, quæ extrahenda sunt ex mineris earum rerum, quæ alias per se, & sua natura extractionem nullam patiuntur. v. g.

Primum Ens Auri, & cæterorum metallorum.

*Primum Ens gemmarum, & lapidum.
Primum Ens Sulphuris, &c.*

Cap. VII. NON-ENTIA

in Transmutatione metallorum.

Hic vero NON-ENTIUM latissimus campus est, & fertile aruum. Omnia particularia, uti vocant, seu vera & essentialia transmutationes, quæ venditantur, imperfectorum metallorum in perfectiora, quæ peragendæ sunt absque UNIVERSALI MENTIS INSTRUMENTO seu MERCURIO PHILOSOPHORUM (si quis tamen etiam est) profecto omnes sunt NON-ENTIA optimo suo jure & merito, siue per cæmentationes, siue calcinationes siue aquas fortes & gradatorias progrediantur.

Sunt autem præcipua:

<i>Transmutationes</i>	<i>Lunæ</i>	} <i>in Solem.</i>
	<i>Veneris</i>	
	<i>Jovis</i>	
	<i>Martis</i>	
	<i>Mercurii</i>	
	<i>Saturni</i>	}

Trans.

transmutationes Veneris }
 Martis }
 Jovis } in Lunam.
 Saturni }
 Mercurii }

transmutationes Martis }
 Mercurii } in Venerem.
 Saturni }
 Mercurii } in Jovem.

Æris seu Veneris in Saturnum.

Et si quæ sunt aliæ.

At vero

MERCURI PHILOSOPHORUM,
 Menstruum Mundi Universale, Aqua
 permanens, sicca, Hylealis, Azoth, &
 quæ alia tibi debentur nomina,

Et

Qui istius partus es, & proles
 LAPIS MAGNE, LAPIS ADMI-
 ANDE, LAPIS PHILOSOPHICE,
 Quid de vobis statuendum est?
 Estisne ENTIA, an NON-ENTIA?

Certe, si ENTIA,
 nobilissima, Optima, Excellentissima
 15 estis

estis, (& forsân de superioribus aliquibus metallicis aliter sentiendum foret:)

Sin NON-ENTIA:

Omnium infima, abjectissima, & maxime contemnenda essetis:

Et male, si ita res vobiscum sese haberet, male inquam, imo pessime sit vestris Autoribus, quique primi vestra nomina Orbi intulerunt, & in tantos labores de re nihili humanum genus contulerunt: cum ipsimet scirent, NON-ENTIA vos esse.

Cap. VIII. *Excusatio.*

NON animus nobis, aut propositum est, quenquam mortalium ultro, & data opera impetere, aut criminari. Errores, & vitia exagitare, & quo modo ab humano genere averruncare, semper licuit. Si quis autem forte læsum se existimet, suapte ipsius culpa hoc fieri sciat: sibi que & suæ conscientiae imputet, quicquid ad se traxerit. Si tamen quidam necessario offendendi essent:

essent: dicam, quos vellem. Illos nimium, qui promissis quidem, & grandi loquendi Thraasonica maxime pollent, reapse vero nihil, aut parum præstant: quique vel ignorantissimi sint omnium, vel volunt meliora edoceri: de rebus tamen, quas ipsi non intelligunt, vel quæ per somnium, febremve ipsis in mentem veniunt, aut quas ab aliis inconsiderate peraderi sibi passi sunt, vanissimis autem verumq; & ineptissimis: magnificos se faciunt ubiq; & plenis buccis perstrepunt. Quin etiam illos, qui, quamvis acutius vernant, & norint non raro

- - - rectum discernere curvo:
 er malitiam tamen, aut illaudabilem pertinaciam, cum Bacchantibus bacchant, immo veritati obsistere potius, quam eundem locum dare, aut cedere, nedum auxilium pro sua virili ferre, præclarius videntur. Ab utrisque grandia, & infinita damna, quæ (proh dolor!) nimis in propatulo, redundant in genus humanum. Hos, inquam, si tetigissem, nihil doleret: gratularer mihi potius.

Et

Et hoc leve illis, vel nullum etiam fu-
plicium esset, longe majora, & publi-
luenda commeritis. Cæteros vero, ali-
probos, sinceros, fideique & moris ho-
nesti observantes, quamvis non semp-
rem acu tangant, aut interdum aliis
mis creduli sint: aut etiam, cum nen-
nascatur artifex, & solus usus talem
ciat, experiendo proficere velint: h-
ergo vel minimo lædere, candido h-
mini piaculum censendum est.

*Est modus in rebus, sunt certi deniq;
fines,
Quos ultra, citraq; nequit consistere
rectum.*

MUNDIS OMNIA MUNDA SUNT,

F I N I S.

GUERNERI ROLFNCII,
CHIMIÆ IN ARTIS
FORMAM REDACTÆ,
LIBER VI.

De effectis seu operibus imaginariis,
& Non-entibus chemicis.

Cap. I. *De iisdem in genere agit.*

NOMEN hoc adeptæ sunt
operationes, & opera quædam
chimica, quæ cum non sint in re-
rum naturâ, nec esse possint,
tamen strepitu à vulgo chimi-
rum passim circumferuntur, & à fu-
dis thaumaturgis orbi literato obtru-
ntur, quique ea non admittunt, oſſen-
ſu censentur digni.

De illis editus proſtat liber ſingularis
vovv. Autor in ſine præſationis ad
CTOREM adponit nomen UTIS. Oudeis
EMO vult appellari, quod ut de non
entibus ſcripſit, ita & ille NON ENS ha-
ri velit.

Argu-

Argumentum scriptionis heroicum est, scriptum ipsum felicissimi ingenii iudicii & omnigenæ experientiae fœtus

NON ENTIA hæc quædam sunt communia triplici regno, quædam singulis regnis propria.

COMMUNIA sunt quintæ essentiae, e vegetabilibus, animalibus, mineralibus quæ ostendi solent.

PROPRIA non-entia, ex quolibet regno in scenam producuntur.

Cap. II. *De non entibus chemicis in specie, & 1. communibus quintis essentiis.*

PARACELSICI ferè omnes, Petrus Serapionus ideâ medic. Quercetanus præfatus de veter. medic. Crollius præfatus. basiliensis chemic. & alii in eo olim unanimiter conveniebant, quod in singulis rerum generibus seu corporibus mixtis continetur natura quædam radicalis, vitæ principium, actionum omnium causa. Hanc ob excellentiam COELUM: propter puritatem

atatem & fulgorem ASTRUM : propter
fecunditatem SEMEN : propter incor-
ruptibilitatem BALSAMUM : ob immuni-
tem ELEMENTARIÆ sortis QUINTAM
SENTIAM appellabant, & eam Hippo-
cratem per τὰς δυνάμεις, facultates in-
flexisse firmiter adferebant.

NONNULLI eò usque progressi sunt,
non fuerint veriti, quintam essentiam,
vel balsamicam hanc in mistis naturam,
et quâ medicamentorum actiones pro-
cedunt, non tantum ἀναλογία, verum
etiam τῇ ὁσίᾳ cœlestem indigitare.

JUSTA est censura : QUINTAS ESSEN-
TIAS diversæ naturæ, originis, & ab ele-
mentorum consortio indolis, corporum,
simplicium vel planè nullam vel imperfectam
continent ἀνάλυσιν, qualia sunt metalla,
quæ non entia : non entia item esse, quæ
ex vegetabilibus, quorum principia sepa-
rabilia sunt; extrahuntur, cum titulo,
quod singulare quiddam sint & subli-
us suprà elementa : neque minus non
entia esse, quæ hoc titulo ex animali-
bus, eorumve partibus depromuntur.

Veri-

Verisimile est, substantiam illam in mixtis, ex quâ medicæ facultates promanant, τῇ Οὐσίᾳ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ cœlestem non esse, aut medicamenta, quæcunque tandem sint, in quintam essentiam redacta nihil habere commune cum cœlestibus sideribus, sed esse elementaris naturæ.

CONFIRMATUR argumento ducto δὲ τῶν ἑξῶθεν, à principiis extrinsecis, quæ sunt AUCTORITATES:

Paracelsus 4. archidox. quo agit de *quintis essentiis*, t. 1. quinta essentia, inquit, e materia corporea extracta ex omnibus & ex omni, in quo est vita, ab omni impuritate & mortalitate liberata, & ab elementari consortio separata. Ex humana carne aut sanguine non potest extrahi quinta essentia, vita enim in anima, non in re. *Subjungit*: non esse distinctum quid suprâ elementa, sed elementum ipsum, neque distinctè temperatur sed calidum, frigidum, humidum, siccum. Quinta essentia ☉ ignis, ☽ aquæ, ☿ terræ & aëris naturam participat. Extrahenda ex metallis, mineralibus, crescentibus, & aromatibus modum post subjungit.

Er

Eraſtus diſp. antiparacels. parte alterâ
 128. ſomnium vocat hominum otioſo-
 m, & fallere alios cupientium, quo
 odo ſe deceptos ſenſerunt, & dolue-
 nt.

De quintâ eſſentiâ fictitiâ ſincerè ju-
 cans *Libavius libr. 1. epiſt. 9.* quidam
 ſani, ſcribit, putant, ſe eſſentias for-
 ales & ſpecificas à rebus ſeparare poſ-
 ſe, ita ut non ampliùs ad cenſum ele-
 mentorum pertineant, ſed qualitatibus
 elementaribus ſpolitatae in coeleſtium
 φύσιν naturam tranſeant.

Rulandus progymnaſmatum alchimie,
 eſt. 27. de eſſentiis chimicorum mi-
 ſis ſentit, nempe, eas elementarium
 alitatum non eſſe omninò expertes:
 od enim ουσιχειώσθ conflatum eſt, ar-
 nullâ per ἀνασιχειώσθ ad eam eſſen-
 m perducì poteſt, quæ ſit expers o-
 nis elementaris πύθης, & non referat
 turam principiorum ſe conſtituenti-
 n. At eſſentia chimica ex elementis
 ſcitur. E.

K

At

At *quæst. 73. respons.* ad secundum m
sochimicorum argumentum, suam sen
tentiam hanc exponit, quod quinta e
sentia sit corpus, sed nobilius elemen
tari, separabile tamen arte, misti tamen
elementaris purissimæ parti cohærens

PRINCIPIA deducta ἀπὸ τῶν ἑσῶθεν,
τῶν καὶ τὸν τῆς ὁσίας λόγον ἐνδεόντων ide
confirmant.

Ἀσύνελητον est æthereum corpus cu
elementis. Portio illa cœli composi
corporibus inesset, aut καὶ μίξις per m
dum mixtionis, aut καὶ ὁρμησιν per m
dum juxtapositionis.

Non inest καὶ μίξις, quia quæ hoc m
do permiscentur, sunt παθητικὰ καὶ ποιη
τικὰ ἀλλήλων, adeoque iisdem agendi
patiendi qualitatibus instructa, eâdem
que constant materiâ, ut colligitur
Philosopho 2. de generat. & corrupt. c.
Atqui cœlum non habet eandem ma
teriam secundam cum elementis, neq
qualitates easdem, calorem & frig
humiditatem & siccitatem, neque
agit in Elementa, ut ab iis repati que

Er

Ergo cœlestis substantia cum elementis, tanquam ασύμμελον, penitissimè in unum aliquod συνιστάμενον ὁμογενές, quod forma & essentiâ sit unum, coire per mixturem non potest.

Neque καὶ ὁμογενὴς inest, quia corpora naturalia non essent unum per se, sed per accidens solùm, per aggregationem partium diversæ speciei, & per consequens, non essent unum τῇ ἔσεια, quod tamen maximè est necessarium. Ex his inferre licet, nullo modo inesse.

Cap. III. *De non entibus certo regno propriis, & 1. vegetabilium ex classe petitis. Resuscitatio plantæ ex cineribus, vel salibus, est non ens.*

Paracelsus libro de naturâ rerum sexto, qui inscribitur de resuscitatione rerum naturalium, resuscitationem & restaurationem ligni, difficilem quidem, sed naturæ possibilem esse docet, non tamen sine magna circumspectione im-

trabilem. Modum etiam subjungit: Cineres ligni in cucurbitâ miscet RESINÆ LIQUORI, & OLEO ejusdem ligni, æquali proportionē. In leni liquore liquefcunt, & emerget inde mucilaginosâ materia, imprægnata tribus principiis Sale, Sulphure, Mercurio. Putrescant in ventre equino. Post recondantur in tellure pingui. Exsurget arbor multo speciosior priori. Sed scopæ sunt dissolutæ.

Nec persuadet contrarium *Quercetanus*, qui, *hermetica medicina defens. cap. 32.* ut probet, calcinatione humidum primigenium in salibus non absumi, & ipsas formas in constanti illo principio delitescere, demonstrationes experientia sæpè confirmatas exhibet quasdam & I. CUJUSDAM POLONI, Medici apud Cracovienses magni nominis, cujus nomen tamen ipsi excidit, qui apparare docet cinerem, ex omnibus cujusvis plantæ partibus, idque cum omnibus tincturis atque impressionibus omnium plantæ partium, earumque usque adeo spiri-

spiritus conservare, omnium facultatum
autores, ut plures quam triginta ejus-
modi artificiosè ex cineribus paratas
plantas, easque diversas haberet vascu-
la suis vitreis contentas, Hermetico si-
llo obsignatas, quæ titulum plantæ ac
proprietas ejus inscriptum haberent,
ut si quis rogaret, sibi rosam ac ca-
ndulam demonstrari, aut aliquid ali-
ud, utpote papaver rubrum, album ac
striatum, tunc cinerem illius plantæ
traheret, cujus specimen esset editurus,
si nempe rosam tibi monstrari cupe-
as, vasculum rosæ titulo insignitum ex-
hiberet, ex cujus vasis fundo, lucernæ
admoto, aliquantum incalescens,
finissimus ac impalpabilis ille cinis ex
apertam rosæ speciem emitteret, quam
visim crescere, vegetari, ac formam
radicis, caulis, foliorum, tandemque
staminis floridæ rosæ, umbram ac figu-
ram exprimere, & denique explicatissi-
mam rosam producere, apertis oculis
contueri liceret, ut nihil certiùs nec ele-
vantiùs, quàm ex umbratili illà rosâ,

K 3

aper-

apertissima rosa enucleari ac conspici posset, omnibus usque quaque suis partibus absoluta, ut planè corpoream diceres, quæ spiritali tantùm ideâ, reverentiam essentiâ spiritali dotata sese intendam præberet, cui nihil aliud restaret, quàm congruæ terræ mandari, solidius corpus assumeret. Hæc autem umbratilis figura, vase ab igne remotum rursus in suos cineres relabebatur, finemque chaos evanescendo sensim repetebat. II. Decocti absinthii exemplum confirmare similem resurrectionem annuntiat.

Beguinus tyrocin. chim. l. 2. c. 1. præbaturus, vitam vegetabilium operantibus chemicis non destrui, nec humorem mistorum primigenium iisdem afforberi, certum est, & multoties præbatur, *inquit*, sales herbarum præsertim calidarum, si certo quodam modo & nobis incognito seminentur, aliter producere suæ speciei herbas.

Andreas Libavius magisterium resurrectionis plantarum tantopere concipere habu

buit, ut hanc Quercetanæam resuscitationem pro verâ habuerit, eamque *entagmate arcanor. chimic. de magisteriis hermalibus lib. 1. cap. 22. appendice*, illustravit historiâ, & icone plantulæ ex aquâ destillatâ in vitro enatæ, à *Jeremiâ Arnario Philosopho & Medico excellen- archiatro Brandenburgico Culmbacensi*, sibi communicatâ.

ADMIRANDAM ferum resurrectionem credit *Petrus Borellus hist. & observat. priorum medicophys. cent. 4. cap. 62.* prototo habens, semina rerum in salibus elitescere, illudque confirmat ex eo, quod ferendo plantarum salia, plantarum nascentur, & in lixiviis plantarum figuræ combustæ plantæ umbratis ejus figura emergat: sperat etiam, secretum artificium brevi temporis intervallo comprehensurum, & publicatum, imò de inventi gloriâ, ne aliquis eam sibi surripiat, est sollicitus.

VERUM Epicharmæor illud in singulis habet locum: nervos atque artus esse sapientiæ, non temerè credere. Non

entia sunt hæ arbores, flores, plantæ omnes. Quamvis vita naturæ curiosorum chemicorum ad credulitatem festinantium, quod optant, millies & iterum millies verum desiderent, nunquam tamen expectationem suam, vel aliorum satiabunt.

Modus Paracelsicus nullius valoris ὁ ἢ λόγος θανυμοσός, ὁ ἢ λέγων ἅπας Fabula auditur, non historia.

Quercetanea exempla *Riolanus* vocat præstigias, & fallaciam per umbram aëris imaginum refractionem procuratam *Billichius Thessalo redi vivo*, cap. 7. stupenda & suscipienda hæc exempla vilipendit, unum de lixivio urticarum conglaciato vocat stupidum: alterum de cineribus plantarum suspectum. In primo experimento desideratur iudicium, in altero fides. Quercetani hanc anatomiam signatam & pyromantiam explodit etiam *Helmontius*, *pharmacopolium ac dispensatorium modernum* inscripto libro, t. 13. Bonus ille vir, inquit suam principiorum declarat inscitiam.

ne.

esciens, quod omnis glacies incipiens, dentatas cuspides, ad figuram fœni urticæ faciat. 2. Quod Archeus fit figurator rei generandæ, qui per ignem conflagretur dudum, antequam vel arbo fiat, vel cinis. 3. Si ens seminare herbarum exprimeret lixivium, non daret folia, sed radicem, caudicem, flores & fructus referret.

Beguinus & sequentes παραδοξα proponunt.

CAP. IV. *Mercurius vivus seu argentum vivum currens, & verum, ex vegetabilibus extractum, est non.ens.*

TO audaciæ procesferunt nonnulli, ut actu Paracelsica principia vegetabilibus inesse probaturi, non veriti fuerint, id asserere. Confirmant exemplis. In Alpibus argentum vivum in arborum foliis & radicibus, ad radices herbarum, & sub fœni acervis oculari-ter cernitur.

CREDULITAS nimia circumvenit
Beguinum, cum *tyrocin. chim. lib. 2. cap. 13.* scriberet: In hâc urbe plures viro
 fide dignos, & præcipuæ auctoritatis
 dignitatisque novi, qui non modò
 mineralibus & metallis, sed etiam ex
 sanguine humano prius calcinato, & ex
 plantis etiam & vivum ad metallorum
 transmutationem elicuere.

Rectè *Borellus hist. & observ. rar. medicophys. 3. observ. 98.* Certum est
 nullum educi argentum vivum ex plan-
 tis, nisi mistis rebus mercurialibus in
 operatione, ut cinnabari. Sin in foliis
 & propè radices & currens inventus
 ut & sub acervis fœni, coagulatus is est
 ex vaporibus mercurialibus subterraneis
 condensatus. Potest per aëra volare
 & iis, quæ occurrunt, se insinuare.
 Cum ense deaurato cinctus propè ac-
 staret aurifabro, qui tum fortè malag-
 mate ☉ & ☿ inaurabat poculum argen-
 teum, vidit capulum ensis inaurati de
 albari. Primum magicum censuit in-
 cantamentum, mox veram causam ag-
 novit.

CAP. V. *Non Entia ex animalibus petita. 1. & ex sanguine animalium.*

AB inunctione Mercuriali lue Veneræ infectorum, sanguinem atomis mercurii foedari posse, verisimile quidem est, sed raro observatum, licet à multis adnotatum. Arte chemicâ autem metallicum simile ex sanguine educitum inauditum, & nunquam factum comprobatum.

CAP. VI. *Homunculus, secretâ ratione in vitro, vel ampullâ chemicâ fabricatus, non ens est.*

Paracelsus alicubi, modum, quo sine patre & matre, artis beneficio, homunculus generatur, proponit: addunt illi, à quo omnem scientiam universamque naturam & ejus mysteria, præsertim verò lapidis Philosophici confectionem, discere liceat.

Petrus

Petrus Borellus hist. & observ. rar. cent. 4. observ. 62. resurrectionis mysterium à vegetabilibus extendit etiam à animalia. In phialis, *inquit*, licitâ necromantiâ, patrem, avum, atavum, totamque prosapiam, imò antiquos Hebræos, Romanos, & quemcunque volueris, accerfes, cum propriis figuris modò eorum cineres vel ossa servaveris. Experimentis petitis à sanguine confirmat id destillato, in quo phantasma, seu idolum humanum apparuit.

Resurrectionem hanc chemicam etiam locum habere in animalibus & insectis docet *centur. 4. observ. 34.* Ab amicis expertis duobus accepi, *inquit*, scabiosos cancos fluviatiles restituisse; cinere eorum in loco humido, vel in vase terreo, cum aquâ modicâ relicto. Tunc enim intra dies xx. innumeratæ atomæ animatæ visuntur, quæ si sanguine bovino irrorentur, in cancos paulatim commutantur.

Probabilem hanc resurrectionem facit pullities Ægyptiaca, à curiosissimo
Bellonio

*Bellonio lib. 2. observ. 32. & Danica à
ovo naturæ bibliothecario, Bartholino
ist. anat & med. cent. 6. hist. II. pro-
fita, ut & Florentina ab ingeniosissimo
Tardio communicata Weslingio, man-
atu Serenissimæ Majestatis regię Divi
christiani IV. & Magni Ducis Hetrurię
erdinandi II. Medicei adornata. Ova
ornacibus concreduntur & justo ignis
egiminē excluduntur pulli.*

Verum artis sphæram transcendunt
ius memorata miracula. Longè alia
tio pullitiei, effectu ipso sapius com-
obata. Eam imitari in hominis re-
æsentatione non licet. Si quis autó-
ns possibilitatem urgeat, is tractetur
nore veteris versiculi:

Nil spernat auris, nec tamē credat statim.

AP. VII. *Aurum in humano
rpore generari nequit. Dens fuit
fictitius. Gallina aurea non
ens.*

ANNO

ANNO M D XCIII. paucis diebus ante ferias Paschatis, Christophorus Mullero, puero Silesio rustico, molitoris pauperis filio, cum cecidissent dentes septimo ætatis anno, ultimus in inferiori maxillâ, versus sinistram partem AUREUS DENS MOLARIS eâdem conformatione, magnitudine, numero, & positu, quo dentes alii, enascitur.

Jacobus Horstius, Medicus Helmstadiensis, & M. Johannes Ingolstetterus Norimbergensis, peculiaribus libellis eundem asseruerunt naturaliter genitum, & Romano imperio multa salutaria inde promittunt.

Meminit incomparabilis *Sennertus* libro de consensu c. 19. *Franciscum VVenerum* Medicum Görlicensem, saginasse Gallinam foliorum auri libris iv. in ætatamque hanc in pectore tres lineas purè aureas habuisse, quasi ab artifice liquo inductæ fuissent.

Sed dentem fuisse supposititium, mellâ aureâ obductum, biennio elapsa detexit accuratior *αὐτοψία* seu χειροσκόπιον.

*nomia, & libellus à Martino Rulando fi-
lio, Medico Ratisponense, anno M D
XCVII. in lucem editus.*

Gallinæ aureæ miraculum vanum de-
fectum à Sennerto, *lib. de consensu &
diss.* cum omnibus tentatis nihil tale ap-
pareret, & *Agricolâ comm. in Poppium.*

CAP. VIII. *Mercurius metallo-
rum perfectorum & imperfecto-
rum est non ens.*

Ambitiosi crepant artificium hoc, sed
cum ad rem ventum, pisce magis ap-
parent muti. Præparandi arcanos su-
os modos non addunt, veriti censuram.
i manus admoveatur propiùs, scopæ
ant dissolutæ.

Libavius lib. 7. syntagm. arcan. omni-
m facit mentionem.

*Beguinus, postquam tyrocinii chim. lib.
. cap. 13. factitium Mercurium ex mi-
neralibus, sanguine humano & plantis
lici posse monuerat, subjungit modum
undem eliciendi ex Lunâ.*

Disqui-

Disquisitio Heliana nobilioribus e metallis & eliciendi modum, sicco ped præterit, de imperfectis duris & molli- bus, marte solùm & plumbo sollicita:

Modus, quo per calcinationem sic- cam i. e. pulveres, Mars in currenter & convertitur, hic proponitur.

Rx. *limaturæ chalybis Sal armon. * m. nutissimè triti ana. ʒss.*

Mercurii sublimati, non cum ∞, se- cum salibus & Vitrioli parati 3j.

Limati chalybis nucleus primùm ponatur in crucibulo: superimponatur * m. nutissimè triti, misti & pisti pulvis cum sublimato. Mox crucibulum collocetur in medio leniter accensarum prunarum, idque sub camino, aut aëre libero. Quamprimum calorem senserit sal armoniacum, cum sublimato incipiet sublimari. (Cavendus autem est vapor propter Mercurii venenositatem, ne imprudentiùs naribus excipiat.) Paul post incipiet sal armoniacum cum sublimato fundi & fluere, quoad tria vel quatuor momenta peracta (visu enim tutè percipi

percipitur sub camino) statim crucibum auferatur, & sponte refrigescat. Postea super patella diffractum monstrabit chalybis limaturam magnâ ex parte sui in argentum vivum abiisse. Hac patella vel vitro exceptum per linteum exiatur, unde percipietur limpidissimum, & ita vivacis naturæ, ut in plano decurrens quasi subsiliat: adeo igneæ naturæ est Mars sive chalybs. Quin nec in vase ligneo, ne seorsim evolet, penè ulla observandi ratione conservari potest, sed in solo vitro firmiter obsignato. Est tamen verum & naturale hydrargyron, omni proprietatē hydrargyri constans.

Modus, quò per calcinationem humidam, i. e. vas & solutiones metalla molliora possint converti in currentem & sic est:

Rx. plumbi limati, rasi vel scalpro detriti, vel fusi inter duas patellas ligneas, & minutim pulverisati, qualis est arena plumbea ferè clepsydrium q. v.

olvatur in sua principia sequente aqua:

L

Rx. aq:

Rx. aq. fortis purificatæ ℥j.

Dissolve in ea $\frac{1}{2}$ *vivi communis* ℥j. in ar
pullâ probè obstipatâ, levi carbonum igne su
posito, donec in aquam limpidam abierit. I
steâ remove à calore ignis, & aperto ore le
sim injice

plumbi rasilis vel pulverisati ℥j.

Effervescit enim aqua sponte, & tumultuatu
si simul omnia aut nimis ingeras. Iterum o
tura orificium vitri, & aliquantisper dissolve
sine aquam : mox videbis vulgare argentu
vivum, quod priùs erat in aquâ dissolutum, su
sidere instar calcis & pulveris albi: plumbi v
rò ramenta oculis spectantibus, si agitentur, r
solvi sensim in argentum vivum currens, ade
ut duæ, & quandoque tres partes uncia ex plun
bo sint futuræ argentum vivum, quarta pa
circiter (si ritè omnia peracta fuerint) scor
& fex sulphuris plumbi superstes. His per
ctis effunde

aquam fortem

in aliud vas vitreum. Reliquum

argenti vivi, ex plumbo facti,

exime, & trajice per corium vel linteum cu
chordâ (ut moris est) compressum & consti
ctum, & videbis, quantum ex plumbo elicietur
mercurii vivi, & quantum restet fecis terreæ
sulphuræ.

Calce

Calcem quoque albam ex dissolutione argenti
vivi primò in aquam impositi subsidentem col-
lege, quæ vel ulteriùs præcipitari poterit in pul-
verem rubeum per

aquam fortem,

et revivificari in pristinum argenti vivi pondus
per sublimationem & decoctionem, chalybis fru-
cto imposito aquæ communi, ut rerum chi-
micarum peritis notum est.

Ita ad oculum evidenter apparebit, quomo-
do plumbum in argentum vivum redeat, ex quo
erat ab initio creatum, pondere etiam residuæ
cis testante, quantum plumbi in hydrargyrum
ierit, quod à communi nihil discrepat, nisi
modò sit lividius paulò & segnius, prout cujus-
que metalli natura peculiaris postulat: sicut con-
stet id, quod ex ferro fit, omnium vivacissimum
magillimum est.

Verum Libaviana, Beguinæa, & hæc exem-
pla *ἐξ ἑνὸς τοῦ αὐτοῦ*. Non confunduntur trans-
mutationum adversarii, ut putabat *Libavius lib.*
cap. 16. autoritate *Hollerii*, cum in *instit.*
chirurgicis libro 5 cap. 3. quatuor Mercurii
generibus addit quintum ex plumbo. Non
est etiam hic est.

AP. IX. *Mercurius Antimonii*
est non ens.

L2

Modos

Modos ex Antimonio conficiendi Mercurium currentem, plures proponunt, *Libavius syntagm. arcan. chim. lib. 7. cap. 17. Schroderus pharmac. med. chim. lib. 3. cap. 17. Job. Rhenanus* ☉ è puteo emergente, clavi & manu ductione in libros *Paracelsi p. 18* descriptionem singularem proponit, addit autem eidem Oleum ☿rii. Nonnemo hunc processum magni æstimabat:

℞. Cinabaris $\frac{1}{2}$ ii, Tartari crudi ana, part. ij. *limature* ♂. part. iij.

destilla per retortam. Emergit inde ☿ currens.

Nonnulli Mercurium $\frac{1}{2}$ ii adferturi monstrant Regulum, calcinatione Antimonii, Nitri & Tartari, qui emergit.

Veritati litat. censura *Angeli Sale Anaton Antimon. part. 1. c. 5.* Si omnibus modis vi vi argenti vel tantillam guttulam ex Antimonio eliqueris, quem illi ipse non permiscueris, ostende mihi reipsâ opus tuum, experientiâque confirmatum effectum conatus tui, & tunc demum ostendam tibi fidem ac credulitatem meam. Si secus, non possum accommodare aures mentalibus contemplationibus. (quas ars ipsa demonstrat esse vanas & ridiculas) tanquam eductum esset aliquod, cui adsentiri aut acquiescere debeamus. In primo processu in oleo Mercurius mortificatus reviviscit, & non sine crimine

Ant

Antimon. adscribitur. In altero processu à non nemine magni æstimato, occurrit elenchus non obscurus. Mercurius, qui elicitur, est cinabaris, qui non solum ex hac, sed etiam ex alterâ cum ☿ & Sulphure paratâ elicitur, additione scoriarum ferri per retortam ignis regimini expositam. In tertio processu non evincitur τὸ ζήτέμενον. Regulus est ipsa Antimon. & ferri substantia, quæ in Mercurium currentem nullâ artis operâ, sine mangonio fallaci converti potest.

CAP. X. *Sal metallorum est non ens.*

Dari genuinum metallorum Sal, multi sollicitè & anxie affirmant, de principiorum chemicorum actuali inexistentiâ actum rati, nisi culter chemicus hinc solertiam suam exerceat nosset. Sed quotusquisque genuinum parandi modum adsequitur? Pronunciatum ἔστι δὲ, ESSE NON ENS, tamdiu vacuâ dominatur inculâ, quamdiu non analogum quid, sed sincerum ostendetur. Videatur lib. 1. cap. 19. p. 56.

CAP. XI. *Sulphur metallorum est non ens.*

Grandis dica hoc titulo scribitur illis, qui Sulphuris realem inexistentiam in metallis

iplâ probatum eunt resolutione, & artificiali centrali extra versione in circumferentiam.

In omnibus metallis se Sulphurprehendisse, ☉ excepto, tradit *Cornelius Martini*.

Alii facilem in singulis hanc censent operationem. Fulvum in docimastico lapide, affrictu ungaricorum ducatorum in lineolâ, & rubellum à triturâ cum saccharo cantho, nigrum etiam, qui ab affrictu digitorum ad thaleros Philippinos *Dickethaler* / apparet, colorem vocant Sulphuris progeniem. Idem iudicium ferunt de reliquis.

Libavius arcanorum naturæ scientissimus nostri seculi Ismael, cuius manus contra omnes ferè, & omnium manus contra illum, multa ex hypothesi, plura ex luxuriante fertilis ingenii segete, non omnia ex domestico tradens experimento, in modis Mercurii ex metallis elicendi *lib. 7. syntagm. arcan. chim.* proponendis, liberalissimus est, at de Sulphure eorundem non nisi per transfennam agit, *eodem libro*, hinc & inde sine certo ordine, veritus fortè, ne incurrat censuram. Inconsideratè etiam de eo loquitur, cum *capite 11.* quod aceto stillatitio extrahitur ex Plumbo, vocat Sulphur dulce.

In *κεραινογενεσι* scloperans vis adscribitur à nonnullis Sulphuri ☉lis.

E ♀ qui extrà vertitur colorum ☉ & ☽ amulorum

rum inextinguibilium, salium centralium igneorum & oleorum volatilium opera utrinque prosectorum lusus censetur Sulphur cupri.

Sed liberum de his cuilibet iudicium.

CAP. XII. *Non ens est medicina universalis. Panacearum variarum vana est ostentatio.*

Antiquitus notam eam fuisse multi nullatenus dubitant. Nec destituuntur exemplis.

Neque hoc seculo potentiam divinæ maius contractiorem putant, & iniquiorem vetusto, cum beneficiis maioribus fecem mundi beverit, quam florem. Sed quid de eâ & panaceis aliis sentiendum, exponit libri 1. cap. 9.

CAP. XIII. *Non ens in transmutatione metallorum est conversio imperfectorum metallorum in*

☉ aut ☽.

Tria in metallis imperfectis considerari possunt: φύσις, ἐπιτελείωσις, καὶ ὁρμή. Hæc patroni harum transmutationum in imperfectis metallis agnoscunt, ad nobiliorem formam ☉ & ☽ suscipiendam. Ad aurum & Lunam tendunt singula hæc auri rudimenta, ceu finem, perfectionem & beatitudinem suam. Aurum

ultimus est eorum conatus, *inquiunt*, ut maturitas in uvis nondum consummatis.

Posibilem itaque sibi imaginantur ^{zeuonmiles} cum naturam habeant non solum inclinantem sed etiam cooperantem, imò urgentem, præcipuè ♀ris & ☿ii.

Nota est sententia *Gebri Arabis*, ♀ esse medium inter ☉ & ☿. Facilis ergò erit in utrumque conversio. ☿ est Protheus, in omnes quæ se mutare potest formas.

Metalla perfecta quidem sunt, *inquiunt*, ratione *speciei*, & *formæ*: quodlibet propriam, per quam ab aliâ differt, & à quâ nomen habet possidet formam; sed *mistionis* ratione imperfectionem obtinent gradualem, ulterius dum coquuntur & arte depurantur, ad maturitatem deduci, sicque quam natura non præstitit perfectionem, artis opera acquirere queunt. Perfectum in se potest habere potentiam, cujus vi a nobilius adspirat.

De modo, quo ☉ per artem fiat, non sunt unanimes.

Nonnulli novam quasi promittunt auri generationem, non per artem solam, sed per media naturalia aliunde ex naturæ operibus mutuata. Hæc ad suum institutum idonea faciunt, cæteræ ex analogiâ instituunt, ut respondeant vasa artis & adjuvantia, vasis, adjuvantibusque naturæ.

Ho

Hoc absoluto aurum fit, non vi artis, sed naturæ adjunctæ, & in opus exsiccata. Aurum hoc modo paratum naturale univocè appellant. Artificialis appellatio, *inquit Libavius, chrysopoëie propugnator acerrimus, notis in Gastonis Clapei Apologiam*, ex accidente est & æquivoco; nec magis istud aurum artificiale est, quàm hordeum ex satu seminis, colente terram rustico, semenque ei committente natum, aut pullus ope clibanorum ex ovo exclusus &c. *Alii* non verum esse aurum, ajunt: nam ars non essentialem, sed realem formam inducit. Aurum autem est aurum per formam essentialem, quæ est substantia.

Alii clarius, non esse propriè transmutationem, & generationem primi, sed secundi modi solum, seu secretionem docent. Nam omnibus metallis inest aurum, plus quidem in aurichalco, vel ære, minùs in plumbo, aut ferro. Ars ex insensibili facit sensibile, ad sensum & apparentem substantiam. Dico, *inquit Rhenanus* *De puteo emerg. lib. 2.* nullam esse metallorum transmutationem omninò, sed mutationem tantummodò & ablationem accidentium, cum perfectionis infusione. Metalla enim solo gradu perfectionis ac puritatis, non specie differunt. Nam si specie differrent, eorum in *○* perfectio planè esset impossibilis. Addunt ta-

L5

men,

men, sine spe lucri hic laborare, quia sumtus excedit quæstum: deinde etiam non esse verum aurum, ars enim non essentialem, sed accidentalem formam inducit. Aurum autem est aurum per formam essentialem, quæ est substantia.

Non longè à primo generationis modo ab sunt, qui μεταβολὴν & μεταμόρφωσιν, mutationem transmutationem, ita instituunt: Tincturam in formam pulveris vel liquoris, projiciunt supra ♂. ♀. ℥. ℥. ℥. Statim tinguntur in aurum, per abjectionem formæ veteris, & novæ adsumptionem.

Quidam eò etiam deveniunt, ut tincturis suam vim multiplicandi adscribant ultra mensuram nempe ut 3j. projectionis habeat efficaciam a liquot unciarum, easq; tingere possit, si cuiquam metallo adhibeatur.

Alii factitio suo auro plus tribuunt, eoque magis delectantur, quàm nativo, imitati vulgo tempore Parmenonis. Hic, autore Plutarchi in symposio, decade 5. problem. 2. erat ex hominum eorum genere, qui varias animantium & hominum voces ita scitè imitari norunt, ac repræsentare, ut audientibus veræ, non imitæ voces videantur. Cum aliquando in theatro publico, magno populi applausu, suum grunitum expressisset, alter sub palliolo pocellum occultavit, qui naturalem grunitum

ederet, sperans fore, ut maiori applausu vox naturalis, quàm artificialis exciperetur. Sed spe sua excidit. Omnes acclamarunt: Εὖ ῥ. αλλ' ἔδεν πρὸς τὴν Παρμενόν. ὦν. *Benè omnia! sed nihil ad Parmenonis suem.*

EXEMPLA transmutationum, & specimina non defunt. Οὐκ ἀπίθανόν ἡ πρὸς τὸ κρείττον μεταβολὴ τῆς ὕλης, *inquit Aeneæ Gazæ Theophrastus,* ὥστε καὶ παρ' ἡμῖν οἱ πρὸς τὴν ὕλιν σοφοὶ ἀεργον ἐκ τῆς ὑπερπαραλάοντες καὶ τὸ εἶδόν αὐφαισταντες, ἐπὶ τῇ σεμνότητι μεταβαλοντες τὴν ὕλιν, χρυσὸν καὶ ἀργύρον ἐποίησαν. *Non materia in melius translatio fide indigna: sic namque apud nos quoque materiarii, talium periti, argentum stannumque accipientes, speciem priorem delent, in excellentiorem rem transigunt, aurum efficiunt pulcherrimum.*

Turnheiserus perhibetur, præsentē Magno Hetruriæ Duce, Cosmo Medicæo, clavum ferreum intinxisse mediâ parte in tincturam suam, illamque extemplò factam aurum solidum. Miraculosa hæc transmutatio vel etiamnum hodiè peregrinantibus exteris deprædicatur.

Pharmacopola Tarvisinus, autore Cardano *de subtilitate libro 6. inscripto de metallis,* χρυσοποιίας famam, multorum iudicio, habet illibatam. Ajunt eum coràm principē & sapientibus reipublicæ Venetæ argentum vivum commutasse in aurum. Ponitur catinus: injicitur

✠:

¶: submittitur calefacto pulvis chemicus, non suo marte, sed aliunde acceptus à Gallo quodam. Evadit metallum, ex quo annuli sunt fabrefacti ope aurifabrorum, cujus miraculi quædam adhuc vestigia. *Libavius lib.*
 2. *contra transmutationem metallorum apolog.* *Ævoni* propugnator acerrimus, veram historiam de pharmacopolâ censet, & contradicentes explodit. Riolani & Guiberti Lotharingi etiam contra transmutationem metallorum allata argumenta *alibi* operose refutat.

Jam autem æternum est SAPIENTIS RATIONIS judicium: artificibus in suâ arte, aliquid providè enunciantibus, & principia ex ipsâ natura proferentibus, suaque experimenta ponentibus, credendum esse, & non idè statim negandum, quod uni vel alteri videatur res impossibilis, aut quomodocunque agenti eventus non respondeat, cum innumera queant intervenire, quæ actum impediunt exercitati.

Possibilis per naturam licet censeatur chrysolopœia, difficillima tamen est. Metalla sunt species perfectæ, quæ jam constiterunt, nec amplius, *ut quidam loqui amant*, sunt in motu ad nobiliorem formam: quemadmodum chylus inclinatur ad sanguinis formam recipiendam, ovum ad pulli. Mineræ *D.* ♂. ♀. Stann. Plumb. &c. cum semel hanc formam receperunt, licet centum annis in mineris nobilioribus lateant, nunquam ascendent ad Solis sphaeram, & in aurum convertentur, etiam si succi minerales Solares affluerint. Mista manebit minera illa & composita. An jam ars manum adhibere, & viam monstrare valeat, viderint, quibus contemplatio animi cibis.

Magna de modo dissensio ostendit multam hujus operis difficultatem. Qui minimum hac de re intelligunt, verbosissimos, pluribusque rationibus instructissimos se exhi-

exhibere solent in exedris, in privatis colloquiis, in compitis, imo nullibi non: & alii quidem ut videantur, alii ut ægè faciant aliis, alii ut emungant loculos.

Gazæana transmutatio nititur relatione aliorum. Suspecta planè est ἡ τῶν φυτῶν μεταβολή, ἣν μὲν ἀδρασι τῶν γεωργῶν οἱ περὶδες, *plantarum commutatio*, quam mox subiungit, puerisque agricolarum adeo notam esse scribit, ut *canaliculis* eam suis confirmant. Ut hæc, ita & illa, fidem non merentur. Videatur *lib. i. c. 10*.

SPECIMINA recentiora reliqua nullo firmo nituntur pede. *Turnheuseri* transfiguratio & substantialis mutatio eodem pondere, nullis abjectis impuritatibus, extemporanea, est fabulosa. Fucus ostenditur peregrinantibus, novarum rerum avidis, in rarithecio Florentino, & fumus venditur imperitis. Mirabile fatum est pharmacopolæ Tarvisini. Autor fabulæ, *Cardanius* ipse, dubitat, imo contradicit. Sed quomodocunque id contigerit, hæc sunt ejus verba, certum est, argentum vivum non posse in aurum, multo minus in argentum mutari. *Fallopianus* fucum septuarii Tarvisini agnovit. Fraudem subfuisse innuit *Scaliger*. *exercit. 106*. *Libavii* patrocinium & causæ merita parvi estimantur. Mirum est, hunc hyperaspistem tanto favore addictum fuisse deceptoribus illis.

Nostro sæculo qui artem auriferam crepant, imperitis. que eam se tenere persuadere conantur, omnes sunt fumigandi, lucripetæ, quorum animus vanæ gloriæ & æmulationum cupido obsedit. *10. Gerh. Vossius* meminit tantum deceptorum *lib. de Philosoph. cap. 15*. Historias collegit *Borellus cent. 5. observ. 21*. Eorum aliqui in carbonibus, quo crucibulum texerant, aliqui in ære, aliqui in aqua, aliqui in baculo, quo fusam materiam movebant, alii ad latera crucibuli, alii in fundo Calem absconderant.

Caveat sibi ab hac opum deprædatrice arte, cui salus sua cordi. Qui alicui male vult, eum autem aperto Marte

te aggredi non audet, saltem autor ipsi sit, ut huic studio se tradat. Hoc *Bernhardi Penoti*, quem periculi plena hæc studia redegerunt ad incitas, iudicium *lib. 1. cap. 1.* cuilibet sit in oculis. Tanto minùs chimiater chrysopœiam cordi habeat, quo minùs ad eum pertinet, utpote quæ finem habet divitias, autore *Vossio libro de philosophia cap. 15. paragr. 16.* *Libavius*, dum triumpho *c. 14.* chimiatriæ partem esse defendit, quatenus ex illo auro medicamenta præparantur, nimis est liberalis.

CAP. XIV. *Non ens in transmutatione metallorum est conversio imperfectorum metallorum in alia imperfecta, ut ♂ in ♀.*

Cum chrysopœias patroni, ut *Gasto Claveus apolog. Gerh. Ioh. Vossius l. de philosoph. c. 15. & alii*, ceu fundamento utantur conversione ferri in cuprum, eamque ceu certam præsupponant, hæc præcipue ventilanda.

Propensio magna est ♂ in ♀, & arcta amicitia. Eam adumbrant Poëtæ, cum illicitos utriusque concubitus meditantur. Ostendunt eo ipso, ♂ cum ♀ libenter nuptiales inire societates, & Martis bellicosi magnanimitatem venustati Veneris cedere, Veneris blandimentis Martis austeritatem longè superantibus. Inde Chimici quidam parilem in ♀ & ♂ amicitiam imaginatione concipientes, statuunt, ea se naturali inclinatione amplecti, & ferum mediante Vitriolo, facili negotio, in æs transire, indissolubilique nexu amoris, ac affinitatis vinculo colligari, combinari, nullo unquam dissidio separanda.

Confirmant id autores gravissimi, *Agricola, libris de natura eorum, quæ ex terra effluunt, & 9. de natura fossilium, nominato Smolnicio. Georgius Wernerus regius consiliarius, & apud Saros præfectus, de admirandis Ungaria aquis.*

Ioh. Baptista Porta lib. 5. magia cap. 4. Libavius variis in locis. Imprimis autem *Lazarus Erckerus* præfectus metallorum imperatorius in *dacimastico vom probiren / lib. 3.* ad Imperatorem Maximilianum II. *germanico idiomate edito* hanc ferri in cuprum mutationē adferit. Sciat, inquit, me diu in ea fuisse sententia, quoniam ferrum in aquis æro-
sis, veluti ex chalcantho, viridi Tartarô sæpius usurpa-
to, & similibus æs præcipitat & descendere facit, quod
tantum cuprum in ejusmodi aquis dejiciatur, non autem
FERRUM IN CUPRUM TRANSMUTETUR. Verum obser-
ravi, & expertus interim sum, quod in montibus atra-
mentosis in eadem fodina retinacula scalarum, & clavi, a-
iaque ferramenta diuturno tempore ita sint penetrata, ut
penitus in verum purumque cuprum abierint. Idcirco co-
gor tandem inde concludere, quod ex ferro fiat cuprum.
Transmutationem eandem confirmat *Glauberus miracu-
i mundi parte 2. p. 36.* usus *Lazari Erckeri* verbis.

RATIONES hæc sunt.

I. NATURALES aquæ ♂ in ♀ transmutant. 1. In Un-
aria fons est Vitriolo multo abundans, & ex eo proma-
ans torrens vitriolatus, qui quodvis ferrum in cupream
alcem convertit. Hæc calx extremo ignis gradu, follibus
iscitato, in optimum & laudatissimum cuprum liquatur.
Fons quidam Transylvaniae, juxta Carpathum montē,
rope urbem Schmolnicium, Vitrioli ferax. In hunc rusti-
ferrum demergunt, extrahunt cuprum, non amplius in
rum reducibile.

II. ARTIS experimentis idem probant. Ferro in aquam
itriolatam conjecto, illud rubescit, imo plane nonnun-
iam pulvis rubeus adhærescit, qui collectus & igne fu-
sus cuprum evadit. Culter sive clavus ferreus atramento
ulgari ex Vitriolo, & gallis parato, per ♂ ♀ unam aut al-
ram impositus, rubescit plane, & ♀ æmulatur colore cu-
co.

Verum

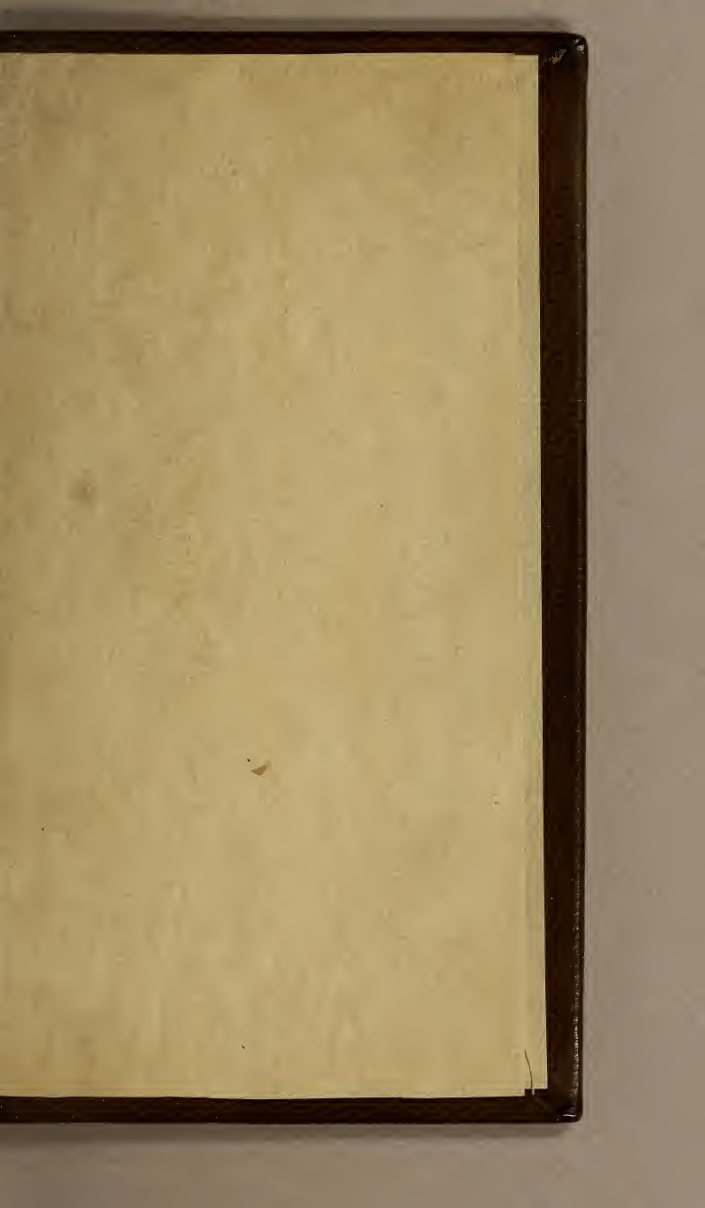
Verum enim vero res aliter habet. Non est vera, sed apparens solum transmutatio.

Talem adserit *Nicolaus Guibertus Lotharingus in explicatione alchim. transmutat.* 1. mixturem agnoscens, & temperaturam ♂ & ♀ satis exactam, quæ dederit mendacio locum, non vero formæ mutationem. 2. Quin illud æs hoc modo conflatum non persistit, sed in pristinam ferri formam, detractâ æris seu cupri larvâ, utpote fallaci tinctura infectum, relabitur, si ad examinen revocetur. 3. Coniunctio est quædam solum, ob cognationem & similitudinem naturarum, non transmutatio. 4. Coniunctio illa eo fit modo, quò D in aqv. fort. soluta, se coniungit æris laminis aquæ simplici impositis. Non dissimili ratione ferri aquis atramentosis; quæ multum æris continent, intersum, æs in dictas aquas liquatum & confusum coniungat, & ad se rapit. *Commistio* quædam hinc occurrit seu *μεμίγε*, non *μετεβολή*, *transmutatio*. 5. Si contingat aliquid evenire tale, separatio ex commisto est, neutiquam transmutatio.

O *παύρ Sennertus*, licet ante, libro nempe *de consensu & dissensu cap. 2.* primæ sententiæ adhæserit, *πυλινodiaci* tamen in *paralipomenis pag. 188.* canit, & ferrum in æs non mutari, sed æs ex Vitriolatis aquis saltem beneficio ferri separari, ferroque sic adhærere, probabile censet.

Idem sentit *Borellus centur. 3. observat. 75.*

FINIS.

J674

E52d

